

Na temelju odredbi članka 15. točke 2. i članka 8. stavka 1. Zakona o Hrvatskoj agenciji za nadzor financijskih usluga (Narodne novine br. 140/05 i 12/12) te članka 47. stavka 1. i članka 48. stavka 1. i stavka 3. točke 1. i 6. Zakona o preuzimanju dioničkih društava (Narodne novine br. 109/07 i 36/09), po službenoj dužnosti, u predmetu utvrđivanja nastanka obveze objavljivanja ponude za preuzimanje društva BADEL 1862. d.d., Zagreb, Ulica grada Gospića 7, OIB: 36749512860, LEI: 74780000D0LHWST1ZU11, u odnosu na stranke Antu Perkovića iz Zagreba, Stjepana Gradića 19, OIB: 79066456365, Ivana Perkovića iz Zagreba, Palinovečka 19N, OIB: 79614292598, oboje zastupani po odvjetnici Jasni Matičević iz Zagreba, Horvaćanska 168, Marijana Ruždjaka iz Zagreba, Draškovićeve 31, OIB: 89125045917, zastupanog pod odvjetnicima iz Odvjetničkog društva Ruždjak i partneri d.o.o., Zagreb, Draškovićeve 40/II, Boženka Lozu iz Zagreba, Gorenci 45, OIB: 09240352402, zastupanog po odvjetnicima iz Odvjetničkog društva Lozo & Partneri d.o.o., Zagreb, Varšavska 16 i društvo BADEL 1862 d.d., Zagreb, Ulica grada Gospića 7, OIB: 36749512860, LEI: 74780000D0LHWST1ZU11, zastupano po odvjetnicima iz Mišković & Mišković odvjetničko društvo d.o.o., Zagreb, Mesnička 15A, Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga na sjednici Upravnog vijeća održanoj 12. listopada 2023. donosi

RJEŠENJE

Utvrđuje se da je za Antu Perkovića iz Zagreba, Stjepana Gradića 19, OIB: 79066456365, Ivana Perkovića iz Zagreba, Palinovečka 19N, OIB: 79614292598 i Marijana Ruždjaka iz Zagreba, Draškovićeve 31, OIB: 89125045917, dana 7. listopada 2009. nastala obveza objavljivanja ponude za preuzimanje društva BADEL 1862. d.d., Zagreb, Ulica grada Gospića 7, OIB: 36749512860, LEI: 74780000D0LHWST1ZU11.

Obrazloženje

Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga (dalje: Hanfa) je sukladno odredbama članka 15. točke 2. Zakona o Hrvatskoj agenciji za nadzor financijskih usluga (Narodne novine br. 140/05 i 12/12) i članka 47. Zakona o preuzimanju dioničkih društava (Narodne novine br. 109/07 i 36/09) provela postupak nadzora u vezi s utvrđivanjem nastanka obveze objavljivanja ponude za preuzimanje društva BADEL 1862. d.d., Zagreb, Ulica grada Gospića 7, OIB: 36749512860, LEI: 74780000D0LHWST1ZU11 (dalje: **Ciljno društvo**), a razdoblje nadzora odnosilo se na razdoblje od 1. studenog 2007. do 17. listopada 2009. (dalje: **razdoblje nadzora**). Postupak je proveden i dokumentacija s tim u vezi je prikupljena u predmetu KLASA: UP/I 034-01/14-01/03.

Postupak nadzora pod gornjim klasifikacijskim brojem provodio se nastavno na Presudu i rješenje Visokog Upravnog suda Republike Hrvatske poslovni broj: Usž-4260/2019 od 12. svibnja 2021. (dalje: **Presuda Visokog Upravnog suda**), kojom je presuđeno da se poništavaju točke II., III., IV. i V. izreke Presude Upravnog suda u Zagrebu poslovni broj: Usl-1301/2016 od 27. svibnja 2019. (dalje: **Presuda Upravnog suda**), a u dijelu točke II. izreke se predmet vraća Hanfi na ponovni postupak. Također, Presudom Visokog upravnog suda riješeno je da se odbacuje žalba Hanfe izjavljena protiv točke I. izreke Presude Upravnog suda, te protiv Rješenja Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: Usl-1301/2016 od 27. svibnja 2019. godine.

Presudom Upravnog suda odlučeno je na način da je točkom I. izreke Presude Upravnog suda poništeno rješenje Hanfe KLASA: UP/I 034-01/14-01/03, URBROJ: 326-01-770-771-16-132 od 25. ožujka 2016. i u odnosu na Marijana Ruždjaka i Antu Perkovića predmet je vraćen Hanfi na ponovni postupak, točkom II. izreke Presude Upravnog suda za Boženka Lozu i Ivana Perkovića utvrđeno je da 17. listopada 2009. nije nastala obveza za preuzimanje Ciljnog društva, a točkama III.-V. izreke Presude Upravnog suda odlučeno je o troškovima postupka. Rješenjem Upravnog suda odbijen je prijedlog Ante Perkovića i Ivana Perkovića za odgovornim učinkom tužbe.

Rješenjem Hanfe KLASA: UP/I 034-01/14-01/03, URBROJ: 326-01-770-771-16-132 od 25. ožujka 2016. (dalje: **Rješenje iz 2016. godine**), u točki I. izreke, utvrđeno je da je za Antu Perkovića, Marijana Ruždjaka, Boženka Lozu i Ivana Perkovića 17. listopada 2009. nastala obveza objavljivanja ponude za preuzimanje Ciljnog društva. U točki II. izreke Rješenja iz 2016. godine, naloženo je Anti Perkoviću, Marijanu Ruždjaku, Boženku Lozi i Ivanu Perkoviću da u roku od 30 dana sukladno odredbama Zakona o preuzimanju dioničkih društava podnesu Hanfi zahtjev za odobrenje objavljivanja ponude za preuzimanje, ponudu za preuzimanje i sve isprave. U točki III. izreke Rješenja iz 2016. godine, Ciljnom društvu naložena je dostava Rješenja iz 2016. godine, a u točki IV. izreke odlučeno je da će se Rješenje iz 2016. godine objaviti na internetskoj stranici Hanfe.

Postupak u kojem je doneseno Rješenje iz 2016. godine, vodio se nastavno na odluku Ustavnog suda Republike Hrvatske od 20. ožujka 2014. br. U-III-2984/2012, U-III-2993/2012, U-III-2994/2012 i U-III- 3400/2012 (dalje: **Odluka Ustavnog suda**), kojom je ukinuto rješenje Hanfe od 16. rujna 2010., KLASA: UP/I-451-04/10-10/11, URBROJ: 326-321/10-58 (dalje: **Rješenje iz 2010. godine**) i predmet vraćen na ponovni postupak Hanfi. U Rješenju iz 2010. godine bilo je utvrđeno da je za Antu Perkovića, Marijana Ruždjaka, Boženka Lozu i Ivana Perkovića 7. listopada 2009. nastala obveza objavljivanja ponude za preuzimanje Ciljnog društva te je istima naloženo objavljivanje ponude za preuzimanje u skladu s odredbama Zakona o preuzimanju dioničkih društava.

U ovom postupku nadzora u svojstvu stranaka sudjelovale su sljedeće osobe:

- Anto Perković iz Zagreba, Stjepana Gradića 19, OIB: 79066456365
- Ivan Perković iz Zagreba, Palinovečka 19N, OIB: 79614292598
- Boženko Lozo iz Zagreba, Gorenci 45, OIB: 09240352402
- Marijan Ruždjak iz Zagreba, Draškovićeve 31, OIB: 89125045917 i
- Ciljno društvo.

Razdoblje nadzora u postupku nadzora odnosilo se na razdoblje od 1. studenog 2007. do 17. listopada 2009. (dalje: **razdoblje nadzora**) te se kod utvrđivanja nastanka obveze kao relevantne imaju primjenjivati odredbe tada važećeg Zakona o preuzimanju dioničkih društava (Narodne novine br. 109/07 i 36/09; dalje: **ZPDD**).

U ponovnom postupku izvršen je uvid u: dokaze prikupljene tijekom postupka KLASA: 451-04/09-13/165, a koji je prethodio Rješenju iz 2010. godine, dokaze prikupljene u postupku KLASA: UP/I-451-04/10-10/11 u kojem je doneseno Rješenje iz 2010. godine i dokaze prikupljene u postupku KLASA: UP/I 034-01/14-01/03 u kojem je doneseno Rješenje iz 2016. godine.

O provedenom postupku nadzora je 26. svibnja 2022. sastavljen **Zapisnik** (KLASA: UP/I 034-01/14-01/03, URBROJ: 326-01-60-62-22-184). Kako bi se strankama u postupku omogućilo da se izjasne o svim činjenicama, okolnostima i pravnim pitanjima važnim za rješavanje ove upravne stvari i po potrebi dostave odgovarajuće dokaze, dostavljen im je Zapisnik na koji su, sukladno odredbama članka 47. stavcima 5. ZPDD-a mogle uložiti prigovor u roku od 8 (osam) dana od dana primitka Zapisnika. Uvidom u potvrde o primitku Zapisnika utvrđeno je da je strankama uredno dostavljen Zapisnik i to: Anti Perkoviću 31. svibnja 2022., Ivanu Perkoviću 31. svibnja 2022., Boženku Lozi 27. svibnja 2022., Marijanu Ruždjaku 1. lipnja 2022. i Ciljnom društvu 27. svibnja 2022. godine.

Dana 8. lipnja 2022. u Hanfi je zaprimljen prigovor Ante Perkovića i Ivana Perkovića na Zapisnik u kojem, u bitnome, ističu prigovor na sadržaj Zapisnika, prigovor neodržavanja usmene rasprave odnosno prigovor da Zapisniku nije prethodila usmena rasprava u smislu odredbe članka 52. stavka 2. i 3. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine br. 47/09 i 110/21; dalje: **ZUP**) i upute Ustavnog suda u Odluci Ustavnog suda te prigovor na pristranost ovlaštenih osoba Hanfe koje su vodile postupak i sastavile Zapisnik i zahtjev za izuzeće ovlaštenih osoba u ovoj upravnoj stvari.

O predmetnom zahtjevu za izuzeće ovlaštenih osoba Hanfe odlučeno je Zaključkom Hanfe od 9. lipnja 2022. (KLASA: UP/I 034-01/14-01/03, URBROJ: 326-01-60-62-22-186), na način da je isti odbijen jer je utvrđeno da ne postoje razlozi koji dovode u sumnju njihovu nepristranost, a zbog kojih bi se službene osobe mogle izuzeti od vođenja postupka u skladu s odredbom članka 24. stavka 3. ZUP-a.

Nastavno na zahtjev stranaka Ante Perkovića i Ivana Perkovića istaknut u prigovoru na Zapisnik u vezi s održavanjem usmene rasprave isti je zaključkom Hanfe od 14. lipnja 2022. (KLASA: UP/I 034-01/14-01/03, URBROJ: 326-01-60-62-22-188) usvojen te je određeno održavanje usmene rasprave radi saslušanja stranaka. U daljnjem tijeku postupka određeno je održavanje usmene rasprave koja je održana na sljedećim ročištima: 26. i 27. rujna, 4. listopada 2022., 3. i 31. siječnja, 1., 27. i 28. veljače i 15. ožujka 2023. godine.

Tijekom postupka na usmenoj raspravi održanoj 28. veljače 2023. Anto Perković je usmeno na zapisnik o održavanju usmene rasprave (KLASA: UP/I 034-01/14-01/03, URBROJ: 326-01-60-62-23-230) podnio zahtjev za saslušanjem sljedećih osoba u svojstvu svjedoka: D. P., P. Č., S. M. i S. L. (u dijelu predstečajne nagodbe), a 15. ožujka 2023. zahtjev za saslušanjem R. A. vezano za ponudu društva I. S. SpA od 21. prosinca 2012. koje se javilo na objavu Vlade Republike Hrvatske o prodaji 65% udjela u temeljnom kapitalu Ciljnog društva. Zaključkom Hanfe od 20. lipnja 2023. (KLASA: UP/I 034-01/14-01/03, URBROJ: 326-01-60-62-23-240) podneseni zahtjevi su odbijeni iz razloga što bi predloženi svjedoci, a uzimajući u obzir navode Ante Perkovića dane u ovom postupku, trebali iskazivati o okolnostima i činjenicama koji se odnose na događaje unutar Ciljnog društva koji su se dogodili prije odnosno nakon donošenja Rješenja iz 2010. godine i Rješenja iz 2016. godine, a koji nisu u vezi s predmetom ovoga postupka i primjenom ZPDD-a.

Dalje, tijekom postupka Anto Perković je na usmenoj raspravi održanoj 15. ožujka 2023. usmeno na zapisnik o održavanju usmene rasprave (KLASA: UP/I 034-01/14-01/03, URBROJ: 326-01-60-62-23-233) podnio zahtjev za dostavom zapisnika o glasovanju sa sjednice Uprave odnosno Upravnog vijeća Hanfe na kojoj je doneseno Rješenje iz 2010. godine i Rješenje iz 2016. godine. Zaključkom Hanfe od 20. lipnja 2023. (KLASA: UP/I 034-01/14-01/03, URBROJ: 326-01-60-62-23-241) podneseni zahtjev je odbijen jer u skladu s odredbom članka 84. stavka 1. ZUP-a stranka nema pravo uvida i dostave zapisnika o vijećanju i glasovanju članova kolegijalnih tijela, u konkretnom slučaju zapisnike o glasovanju i vijećanju Uprave odnosno Upravnog vijeća kao kolegijalnog tijela Hanfe.

O radnjama poduzetim nakon sastavljanja Zapisnika, iskazima stranaka na usmenim raspravama, podnesenim zahtjevima stranaka i dokumentaciji dostavljenoj Hanfi 12. srpnja 2023. sastavljena je **Dopuna Zapisnika** (KLASA: UP/I 034-01/14-01/03, URBROJ: 326-01-60-62-23-243) koja je (kao i Zapisnik) dostavljena strankama radi podnošenja prigovora u roku od 8 (osam) dana od dana primitka Dopune Zapisnika. Uvidom u potvrde o primitku Dopune Zapisnika utvrđeno je da je strankama uredno dostavljena Dopuna Zapisnika i to: Anti Perkoviću 17. srpnja 2023., Ivanu Perkoviću 17. srpnja 2023., Boženku Lozi 13. srpnja 2023., Marijanu Ruždjaku 13. srpnja 2023. i Ciljnom društvu 14. srpnja 2023. godine. Dana 24. srpnja 2023. u Hanfi je zaprimljen prigovor na Dopunu Zapisnika (KLASA: UP/I 034-01/14-01/03, URBROJ: 383-23-244) koji su izjavili Anto Perković i Ivan Perković.

U postupku nadzora utvrđeno je da je obveza objavljivanja ponude za preuzimanje Ciljnog društva nastala 7. listopada 2009. kojeg dana je Anto Perković stekao 2.000 dionica Ciljnog društva s pravom glasa. Istog dana je i Ivan Perković stekao 266 dionica Ciljnog društva s pravom glasa. Navedenim stjecanjem je obveza objavljivanja ponude za preuzimanje Ciljnog društva nastala u skladu s odredbom članka 61. stavka 8. ZPDD-a, a u vezi s odredbom članka 6. stavka 2. i članka 8. stavka 1. točke 5. ZPDD-a i to za Antu Perkovića i Ivana Perkovića, a koji djeluju zajednički temeljem odredbe članka 5. stavka 6. ZPDD-a te za Marijana Ruždjaka koji djeluje zajednički s Antom Perkovićem temeljem odredbi članka 5. stavka 1. i stavka 2. točke 1. alineje 6. ZPDD-a.

U nastavku se iznosi prikaz nadzorom utvrđenog činjeničnog stanja i prikaz navoda stranaka u postupku te se iznose razlozi koji su bili odlučujući za rješavanje ove upravne stvari.

Podaci o Ciljnom društvu

Uvidom u javno dostupne podatke – s internetskih stranica sudskog registra Trgovačkog suda u Zagrebu, Zagrebačke burze d.d., Zagreb, Ulica Ivana Lučića 2a/22 (dalje: **ZSE**) i središnjeg depozitorija kojim upravlja Središnje klirinško depozitarno društvo d.d., Zagreb, Ulica Vjekoslava Heinzela 62A (dalje: **SKDD**) – utvrđeni su sljedeći osnovni podaci o Ciljnom društvu.

Dionice s pravom glasa Ciljnog društva su od 28. srpnja 2003. do 16. srpnja 2020. (koje razdoblje obuhvaća i razdoblje nadzora) neprekidno bile uvrštene na uređeno tržište u Republici Hrvatskoj – Redovito tržište ZSE te se stoga na Ciljno društvo za navedeno razdoblje na temelju odredbi članka 2. stavka 1. točke a), a u vezi s odredbama članka 1. ZPDD-a, primjenjuju odredbe ZPDD-a.

Uvidom u relevantnu dokumentaciju utvrđeno je da je u razdoblju nadzora temeljni kapital Ciljnog društva iznosio 225.631.800,00 kuna te je bio podijeljen na 752.106 redovnih dionica s pravom glasa, nominalnog iznosa 300,00 kuna po dionici.

Prema javno dostupnim podacima sudskog registra Trgovačkog suda u Zagrebu i podacima o održanim glavnim skupštinama Ciljnog društva na kojima se odlučivalo o davanju razrješnice Upravi i/ili Nadzornom odboru, u razdoblju nadzora dužnost članova Uprave obnašale su sljedeće osobe: Ante Perković, Zvezdana Blažić i Ljerka Krpina.

U provedenom postupku nadzora utvrđeno je da je u Ciljnom društvu od 2001. djelovalo radničko dioničarstvo koje se provodilo na temelju *Plana prodaje dionica iz 2001.* Ciljnog društva. Radnici Ciljnog društva, koji su sukladno Planu prodaje dionica iz 2001. i kasnije Programu prodaje trezorskih dionica iz 2007. stjecali dionice Ciljnog društva, bili su uglavnom članovi UDRUGE, MALIH DIONIČARA TVRTKE BADEL 1862 D. D. BADEL – BADELOVCIMA, Zagreb, Ulica grada Gospića 7, OIB: 11437879049 (dalje: **Udruga**). Plan se provodio na način da je Ciljno društvo radnicima nudilo na otkup vlastite (trezorske) dionice. Udruga je, prema podacima iz javno dostupnog Registra udruga Republike Hrvatske, registrirana 14. prosinca 1998. pod brojem 00001254 i njen predsjednik je, od njenog osnivanja, bio Anto Perković, koji je bio predsjednik Uprave Ciljnog društva u razdoblju nadzora.

Dana 13. siječnja 2020. održana je Glavna skupština Ciljnog društva na kojoj je usvojena Odluka o povlačenju dionica Ciljnog društva s uvrštenja na uređenom tržištu, a upis predmetne odluke je rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu od 15. siječnja 2020. godine, posl. broj: Tt20/1310-2, proveden u sudskom registru Trgovačkog suda u Zagrebu 16. siječnja 2020. godine. Odlukom ZSE od 14. srpnja 2020. određen je prestanak uvrštenja dionica Ciljnog društva uvrštenih na Redovito tržište pod oznakom: BD62, ISIN: HRBD62RA0004, a zadnji dan trgovine predmetnim dionicama je 15. srpnja 2020. godine.

Dana 14. srpnja 2020. održana je Glavna skupština Ciljnog društva na kojoj je usvojena *Odluka o prijenosu dionica manjinskih dioničara glavnom dioničaru društvu Meteor Grupa - Labud d.o.o.*, koja odluka je upisana u sudski registar Trgovačkog suda u Zagrebu 8. travnja 2021. godine.

Dionice Ciljnog društva koje drži Anto Perković

U provedenom postupku nadzora uvidom u podatke iz središnjeg depozitorija SKDD-a *Stavke knjiženja u razdoblju od 1. siječnja 2000. do 9. listopada 2009.*, utvrđeno je da je Anto Perković dioničar Ciljnog društva, da je na dan 15. svibnja 2000. (dan prijenosa podataka od Ciljnog društva u središnji depozitorij SKDD-a) imatelj 3.746 dionica Ciljnog društva s pravom glasa i da je nakon tog dana sukcesivno stjecao dionice Ciljnog društva s pravom glasa.

Nadalje, pregledom relevantne dokumentacije u postupku nadzora je utvrđeno da je Anto Perković, na dan 1. studenog 2007. kada je na snagu stupio Zakon o preuzimanju dioničkih društava (Narodne novine br. 109/07) bio imatelj 74.024 dionice Ciljnog društva s pravom glasa, koje su se vodile na njegovom računu u SKDD-a i imatelj 10.000 dionica Ciljnog društva s pravom glasa, koje su se vodile na skrbničkom računu. Slijedom navedenog, Anto Perković je 1. studenog 2007. bio imatelj ukupno 84.024 dionice Ciljnog društva s pravom glasa, što predstavlja 11,17% udjela u temeljnom kapitalu Ciljnog društva.

Nakon stupanja na snagu Zakona o preuzimanju dioničkih društava (Narodne novine br. 109/07) Anto Perković je nastavio stjecati dionice Ciljnog društva i to:

- 31. listopada 2008. Ugovorom o prodaji i prijenosu dionica Badel 1862 d.d. sklopljenim s Ciljnim društvom stekao je 2.420 dionica Ciljnog društva (preknjiženih 26. veljače 2009. u SKDD-u)
- 9. veljače 2009. Ugovorom o prodaji i prijenosu dionica Badel 1862 d.d. sklopljenim s Ciljnim društvom stekao je 500 dionica Ciljnog društva (preknjiženih 23. ožujka 2009. u SKDD-u)
- 7. listopada 2009. Ugovorom o prodaji i prijenosu dionica Badel 1862 d.d. sklopljenim s Ciljnim društvom stekao je 2.000 dionica Ciljnog društva (preknjiženih 9. listopada 2009. u SKDD-u).

Slijedom naprijed navedenih stjecanja dionica Ciljnog društva, Anto Perković je stupanjem na snagu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o preuzimanju dioničkih društava (Narodne novine br. 36/09), 31. ožujka 2009. držao 86.944 dionice (84.024 dionice + 2.420 dionica + 500 dionica) Ciljnog društva s pravom glasa što predstavlja 11,56% dionica Ciljnog društva s pravom glasa. **Prvo sljedeće stjecanje dionica Ciljnog društva, nakon stupanja na snagu izmjena i dopuna Zakona o preuzimanju dioničkih društava iz 2009. (a koji se propis kao mjerodavan primjenjuje u ovoj pravnoj stvari) bilo je 7. listopada 2009. (stjecanje 2.000 dionica), nakon kojeg stjecanja Anto Perković drži 88.944 dionice Ciljnog društva s pravom glasa što predstavlja 11,83% udjela u temeljnom kapitalu Ciljnog društva.**

U naprijed navedeni broj dionica Ciljnog društva koje je držao Ante Perković odnosno koje su bile upisane na računima Ante Perkovića uključeno je i 10.000 dionica koje je imenovani stekao *Ugovorom o kupoprodaji dionica* sklopljenim s Ciljnim društvom 19. rujna 2005., a za koji ugovor je u provedenom postupku nadzora utvrđeno da je presudom Trgovačkoga suda u Zagrebu P-5462/08 i presudom Visokog trgovačkog suda RH PŽ-6118/10-3 od 2. travnja 2014. utvrđen ništavim. Ovo iz razloga što je Anto Perković iz navedenih 10.000 dionica u razdoblju nadzora ostvarivao sva prava iz navedenih dionica koja mu pripadaju kao dioničaru, posebno pravo glasa na glavnim skupštinama Ciljnog društva. U slučaju ništetnosti ugovora člankom 323. Zakona o obveznim odnosima propisano je da je svaka ugovorna strana dužna vratiti drugoj sve ono što je primila na temelju takva ugovora, ako to nije moguće, ili ako se narav onoga što je ispunjeno protivi vraćanju, ima se dati odgovarajuća naknada u novcu, prema cijenama u vrijeme donošenja sudske odluke, ako zakon što drugo ne određuje. U konkretnom slučaju, u razdoblju nadzora, unatoč naknadno utvrđenoj ništavosti ugovora kojim su stečene predmetne dionice Ciljnog društva ugovorne strane nisu vratile ono što su primile,

a kako je propisano naprijed citiranom odredbom, već su zadržale i ostvarivale sva prava iz dionica koje su stečene.

Nadalje, u naprijed navedeni broj dionica Ciljnog društva s pravom glasa koje drži Anto Perković uključeno je i 52.700 dionica Ciljnog društva koje su se do 1. listopada 2009. vodile na računu Ante Perkovića u SKDD-u, a od 1. listopada 2009. su se vodile na računu Boženka Loze u SKDD-u. Naime, Boženko Lozo je u podnescima Hanfi od 12. i 16. veljače 2010. i na održanim usmenim raspravama naveo da nije stvarni imatelj predmetnih dionica Ciljnog društva koje su se vodile na njegovom računu u SKDD-u već da je na temelju Ugovora o nalogu i povjerenju od 24. rujna 2009., to Anto Perković. U provedenom postupku nadzora utvrđeno je da su Anto Perković i Boženko Lozo 24. rujna 2009. sklopili *Ugovor o nalogu i povjerenju*. Istog datuma sklopljen je između Ante Perkovića i Boženka Loze i *Ugovor o prijenosu dionica Badel 1862 d.d.* Uvidom u predmetni *Ugovor o prijenosu dionica Badel 1862 d.d.* utvrđeno je da je u članku 2. stavku 1. istog navedeno da Anto Perković, kao prenositelj, prenosi, a Boženko Lozo, kao stjecatelj, prihvaća i stječe 52.700 redovnih dionica Ciljnog društva. U skladu sa stavkom 2. članka 2. navedenoga Ugovora, potpisom Ugovora, prenositelj izričito dopušta stjecatelju da 52.700 redovnih dionica Ciljnog društva upiše, na svoje ime, u registar dionica Ciljnog društva i depozitorij SKDD-a, i to odmah po potpisu predmetnog Ugovora. Istoga dana, 24. rujna 2009., Anto Perković i Boženko Lozo sklopili su i *Ugovor o nalogu i povjerenju* iz kojeg je razvidno da Anto Perković ovlašćuje Boženka Lozu da se u registru dionica koji se vodi pri Ciljnom društvu i u depozitoriju SKDD-a, upiše kao zakoniti imatelj 52.700 redovnih dionica Ciljnog društva. Iz predmetnog *Ugovora o nalogu i povjerenju* razvidno je da se Boženko Lozo, kao nalogoprimac, obvezao odmah, na prvi poziv, bez ikakve naknade prenijeti dionice koje su predmet Ugovora Anto Perkoviću, kao nalogodavcu.

Predmetni *Ugovor o nalogu i povjerenju* sklopljen je da bi Anto Perković mogao zaobići prisilne odredbe Zakona o trgovačkim društvima, i to članka 293., tada važećeg, Zakona o trgovačkim društvima kojim je propisano da nitko ne može ostvarivati pravo glasa za sebe ni za nekoga drugoga kada se odlučuje o tome da li da mu se dade razrješenica, o njegovu oslobođenju od neke obveze ili o ostvarenju zahtjeva kojega društvo ima prema njemu i članka 292. stavka 1., tada važećeg, Zakona o trgovačkim društvima, prema kojem Anto Perković na Glavnim skupštinama Ciljnog društva nije mogao istodobno ostvarivati pravo glasa i s: (i) dionicama koje glase na njegovo ime i prelaze 5% udjela u temeljnom kapitalu Ciljnog društva, i (ii) dionicama za koje su mu punomoći izdali mali dioničari.

Pregledom dokumentacije u spisu utvrđeno je da je Boženko Lozo poduzimajući radnje u vezi s 52.700 dionica Ciljnog društva (glasanje na glavnoj skupštini Ciljnog društva, zasnivanje založnog prava na dionicama) postupao po pisanim nalogima i uputama Ante Perkovića, koje je dostavio u spis, slijedom čega se, iako u određenom razdoblju nisu bile upisane na računu Ante Perkovića, predmetne dionice imaju pribrojiti Anto Perkoviću, kao stvarnom imatelju istih, što je objema strankama nesporno.

Napominje se da je Rješenjem iz 2010. godine i Rješenjem iz 2016. godine utvrđeno da Boženko Lozo djeluje zajednički s Antom Perkovićem, Ivanom Perkovićem i Marijanom Ruždjakom. U ovom postupku, utvrđeno je da je Boženko Lozo u vezi 52.700 dionica Ciljnog društva postupao u skladu s uputama i nalogima Ante Perkovića, koji je sklapanjem *Ugovora o nalogu i povjerenju* i prijenosom navedenih dionica Ciljnog društva na račun Boženka Loze sebi osigurao ostvarivanje prava glasa iz navedenih dionica iako nisu bile ubilježene na njegovom računu te se prema svima trećima smatralo da je Boženko Lozo zakoniti imatelj istih (jer su ubilježene na njegovom računu u depozitoriju SKDD-a). Budući da opisane radnje nemaju obilježja zajedničkog djelovanja Ante Perkovića i Boženka Loze te da u postupku nisu utvrđene druge okolnosti koje upućuju na postojanje zajedničkog djelovanja navedenih osoba, odlučeno je kao u izreci ovoga rješenja.

Dionice Ciljnog društva koje su povjerene Anti Perkoviću

Sukladno Statutu Udruge od 2. srpnja 2005. (dalje: **Statut Udruge**), čiji je predsjednik od osnivanja iste Anto Perković, kao jedan od ciljeva i zadataka Udruge istaknuto je zastupanje članova Udruge na redovnim i izvanrednim sjednicama Glavnih skupština Ciljnog društva te prikupljanje potrebnih punomoći. Sukladno članku 13. Statuta Udruge, tijela Udruge su Skupština, Predsjednik i Dopredsjednik, Upravni odbor. Nadzorni odbor i Glavni tajnik.

U opisu nadležnosti Skupštine Udruge se, sukladno članku 16. Statuta Udruge, između ostalog, navodi da ona odlučuje o prijedlozima i zahtjevima upućenim Skupštini Udruge, bira, imenuje i opoziva članove Udruge u Nadzornom odboru Ciljnog društva te predlaže i bira opunomoćenike za zastupanje i glasovanje na Skupštinama Ciljnog društva i daje im potrebne upute. S obzirom da je, prema članku 16. Statuta Udruge, Skupština Udruge ovlaštena davati uputu za glasovanje na Glavnim skupštinama Ciljnog društva, uvidom u zapisnike s održanih Skupština Udruge iz 2007. i 2008. (2009. godine skupština Udruge nije održana) utvrđeno je da dnevni red s održanih Skupština Udruge nije sadržavao posebnu točku koja bi se odnosila na način glasovanja predsjednika Udruge kao punomoćnika članova Udruge na Glavnim skupštinama Ciljnog društva. Usporedbom naprijed navedenih zapisnika Skupštine Udruge i zapisnika s Glavne skupštine Ciljnog društva utvrđeno je da se na Skupštinama Udruge tek u sklopu izvješća o radu Udruge i završnoj riječi Ante Perkovića kao predsjednika Udruge, djelomično spomenula isplata dividende, dok se o drugim odlukama koje su trebale biti donesene na Glavnim skupštinama Ciljnog društva nije raspravljalo.

Iz dokumentacije koju je Ciljno društvo dostavilo na zahtjev Hanfe, razvidno je da je Anto Perković, u svojstvu predsjednika Udruge, putem punomoći članova Udruge glasovao na Glavnim skupštinama Ciljnog društva. Člankom 18. stavkom 1. točki 13. Statuta Udruge propisano je sljedeće: „*Predsjednik Udruge: - organizira i pribavlja punomoći pojedinih članova Udruge kada je to potrebno radi jedinstvenog nastupa i glasovanja na Skupštinama tvrtke Badel 1862 d.d., Zagreb.*“.

Uvidom u punomoći koje su prikupljene tijekom postupka, a koje su članovi Udruge davali Anti Perkoviću, vidljivo je da **su punomoći davane kroz duže vremensko razdoblje (od 1999. godine nadalje) i s neograničenim trajanjem, da u njima nema posebnih uputa za glasovanje odnosno da je istima opunomoćenik Anto Perković, u bitnome, na jednak način bio opunomoćen samostalno, bez posebne upute, na glavnoj skupštini Ciljnog društva ostvarivati pravo glasa iz dionica Ciljnog društva koje su držali opunomoćitelji.**

Slijedom izloženog, razvidno je da je Anto Perković pravo glasa iz dionica koje su držali opunomoćitelji ostvarivao samostalno, po vlastitoj ocjeni, bez posebnih i izričitih uputa davatelja punomoći o tome kako glasovati pri odlučivanju o pojedinim točkama dnevnog reda glavne skupštine Ciljnog društva.

Odredbom članka 8. ZPDD-a propisano je da će se pri utvrđivanju broja dionica s pravom glasa ciljnog društva koje drži ponuditelj i osobe koje s njim djeluju zajednički, u obzir uzeti dionice s pravom glasa ciljnog društva:

1. koje su te osobe stekle
2. koje su te osobe prenijele na treću osobu kao osiguranje, osim ako je ta osoba ovlaštena samostalno ostvarivati pravo glasa iz tih dionica neovisno o uputama tih osoba
3. za koje je u korist tih osoba osnovano pravo plodouživanja
4. koje ponuditelj može steći izjavom volje, kao npr. opcija za kupnju dionica
5. koje su tim osobama povjerene, ako one mogu prava glasa iz tih dionica ostvarivati samostalno, po vlastitoj ocjeni, bez posebnih uputa dioničara.

Napominje se da je Anto Perković imao i punomoć Ivana Perkovića za glasovanje na glavnim skupštinama Ciljnog društva, ali Hanfa istu nije uzela u obzir pri izračunu broja dionica koje su Anti Perkoviću povjerene po punomoćima jer isti, sukladno članku 5. stavku 6. ZPDD-a, djeluje zajednički s Ivanom Perkovićem koji mu je sin, a kako je obrazloženo u nastavku.

S obzirom da se stanje danih i opozvanih punomoći tijekom razdoblja nadzora mijenjalo, za utvrđenje broja dionica koje su Anti Perkoviću temeljem punomoći povjerene i iz kojih je isti na glavnim skupštinama Ciljnog društva ostvarivao pravo glasa, Hanfa je kao relevantne podatke uzela podatke iz zapisnika s glavnih skupština Ciljnog društva koje su stranke dostavile u spis, posebno *Izvešća o nazočnom temeljnom kapitalu na glavnim skupštinama Ciljnog društva, Pregleda datih glasova po prijavljenim dioničarima/nositeljima punomoći te Prijave za glavnu skupštinu*.

Tako je prema podacima iz *Izvešća o nazočnom temeljnom kapitalu na glavnoj skupštini Badel 1862 d.d. 7.9.2007. i Pregleda datih glasova po prijavljenim dioničarima/nositeljima punomoći glavna skupština Badel 1862 d.d. 7.9.2007.* utvrđeno da je Anto Perković na navedenoj glavnoj skupštini Ciljnog društva zastupao ukupno 835 dioničara odnosno da je samostalno, ostvarivao pravo glasa iz ukupno 287.854 dionice Ciljnog društva s pravom glasa što je uključivalo:

- 74.024 dionica Ciljnog društva s pravom glasa koje su bile upisane na računu Ante Perkovića
- 10.000 dionica Ciljnog društva s pravom glasa koje su bile upisane na skrbničkom računu otvorenom na ime Ante Perkovića u kreditnoj instituciji
- 1.276 dionica Ciljnog društva s pravom glasa koje je držao Ivan Perković i
- **202.554 dionica Ciljnog društva s pravom glasa koje su bile povjerene Anti Perkoviću putem punomoći**

i što je **ukupno predstavljalo 38,36% dionica s pravom glasa Ciljnog društva** (kod izračuna relativnog udjela izuzete su 1.623 vlastite dionice Ciljnog društva jer prema odredbama tada važećeg Zakona o preuzimanju dioničkih društava kod izračuna udjela u dionicama s pravom glasa izuzimaju vlastite dionice Ciljnog društva).

Prema podacima navedenim u *Stanju po punomoćima u vezi održavanja skupštine Badela 23.7.2008.* (koja skupština je održana nakon naprijed navedene skupštine 7. rujna 2007.) utvrđeno je da je Anto Perković na navedenoj glavnoj skupštini zastupao ukupno 798 dioničara, odnosno da je samostalno ostvarivao pravo glasa iz ukupno 275.125 dionica Ciljnog društva s pravom glasa što je uključivalo:

- 84.024 dionice Ciljnog društva s pravom glasa koje je samostalno držao
- 1.276 dionica Ciljnog društva s pravom glasa koje je držao Ivan Perković
- **189.825 dionica Ciljnog društva s pravom glasa koje su bile povjerene Anti Perkoviću putem punomoći**

i što je **ukupno predstavljalo 36,58% dionica s pravom glasa Ciljnog društva**.

Prema podacima iz isprave koju je Anto Perković dostavio 24. srpnja 2023. (priloženu Prigovoru na Dopunu zapisnika) Prijave za glavnu skupštinu Badel 1862 d.d. 31.08.2009. godine (koja skupština je u konačnici otkazana) sa stanjem na dan 28. kolovoza 2009. utvrđeno je da je Anto Perković na navedenoj glavnoj skupštini trebao zastupati ukupno 685 dioničara odnosno ostvariti pravo glasa iz ukupno 219.824 dionice Ciljnog društva s pravom glasa što je uključivalo:

- 86.944 dionice Ciljnog društva s pravom glasa koje je samostalno držao
- 1.276 dionica Ciljnog društva s pravom glasa koje je držao Ivan Perković i
- **131.604 dionice Ciljnog društva s pravom glasa koje su bile povjerene Anti Perkoviću putem punomoći**

i što je **ukupno predstavljalo 29,23% dionica s pravom glasa Ciljnog društva**.

Prema podacima navedenim u ispravi *Prijavljeni dioničari i opunomoćenici dioničara za sudjelovanje u radu gsk društva 17.10.2009.* (stanje na dan 9. listopada 2009.) utvrđeno je da je Anto Perković na navedenoj glavnoj skupštini zastupao ukupno 699 dioničara odnosno da je samostalno, ostvarivao pravo glasa iz ukupno 226.811 dionica Ciljnog društva s pravom glasa što je uključivalo:

- 36.244 dionice Ciljnog društva s pravom glasa koje je samostalno držao
- 52.700 dionica Ciljnog društva s pravom glasa koje su ubilježene na računu Boženka Loze, a koji pravo glasa ostvaruje po uputi Ante Perkovića
- 1.542 dionice Ciljnog društva s pravom glasa koje je držao Ivan Perković i
- **136.325 dionica Ciljnog društva s pravom glasa koje su bile povjerene Anti Perkoviću putem punomoći**

i što je **ukupno predstavljalo 30,16% dionica s pravom glasa Ciljnog društva.**

Primjenom naprijed citirane odredbe članka 8. točaka 1. i 5. ZPDD-a koji je stupio na snagu 1. studenog 2007., a polazeći od naprijed navedenih podataka o broju dionica koje su bile upisane na računima Ante Perkovića (vlastiti, skrbnički račun), dionica upisanih na računu Boženka Loze (koje je isti držao na temelju Ugovora o nalogu i povjerenju sklopljenog s Antom Perkovićem) kao i broju dionica koje su istome povjerene da kao opunomoćitelj dioničara Ciljnog društva samostalno (izuzev dionica koje je držao njegov sin Ivan Perković), po vlastitoj ocjeni, bez ikakve upute ostvaruje pravo glasa iz tih dionica na skupštinama Ciljnog društva evidentno je da je isti na dan stupanja na snagu, (1. studeni 2007.) Zakona o preuzimanju dioničkih društava (Narodne novine br. 109/07) i na dan (31. ožujka 2009.) stupanja na snagu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o preuzimanju dioničkih društava (Narodne novine br. 36/09), držao preko 25% dionica s pravom glasa Ciljnog društva.

Dionice Ciljnog društva koje drži Ivan Perković

U provedenom postupku nadzora uvidom u podatke iz središnjeg depozitorija SKDD-a utvrđeno je da je na dan stupanja na snagu Zakona o preuzimanju dioničkih društava (Narodne novine br. 109/07), 1. studenog 2007., Ivan Perković držao ukupno 1.276 dionica Ciljnog društva s pravom glasa, što je predstavljalo 0,17% dionica Ciljnog društva s pravom glasa.

Osim naprijed navedenog stjecanja, Ivan Perković je 7. listopada 2009. stekao još 266 dionica Ciljnog društva, i to sklapanjem *Ugovora o prodaji i prijenosu dionica društva Badel 1862 d.d. s Ciljnim društvom* kao prodavateljem (koje su preknjižene na njegov račun u SKDD-u 9. listopada 2009.).

Nakon navedenog stjecanja, Ivan Perković je 7. listopada 2009. držao ukupno 1.542 dionice Ciljnog društva s pravom glasa, što predstavlja 0,2050% dionica Ciljnog društva s pravom glasa.

U postupku Hanfa je nesporno utvrdila da je Anto Perković otac Ivana Perkovića, a što nitko nije ni osporavao, te da stoga djeluju zajednički u smislu odredbi članka 5. stavka 6. ZPDD-a, kojom je propisano sljedeće: *Fizičke osobe djeluju zajednički ako su u krvnom srodstvu u pravoj liniji, a u pobočnoj liniji do prvog stupnja zaključno, te ako su bračni ili izvanbračni drugovi.*

Ivan Perković je u svom prigovoru, iskazanom u prethodnom postupku koji je završio Rješenjem iz 2016. godine, u bitnome, isticao da se u njegovom slučaju trebala primijeniti odredba članka 5. stavka 15. Zakona o preuzimanju dioničkih društava iz 2013. godine (Narodne novine br. 109/07, 36/09 i 108/12, 90/13 - Odluka USRH, 99/13 - Odluka USRH i 148/13) s obzirom na to da se radi o novom upravnom postupku, a prema kojoj odredbi je zajedničko djelovanje krvnih srodnika oboriva presumpcija.

U odnosu na navedeno, Hanfa je, u prethodnom postupku, isticala da se radilo o postupku nadzora koji se odnosio na razdoblje od 1. studenog 2007. do 9. listopada 2009. te da su se kod utvrđivanja nastanka obveze kao relevantne imale primijeniti odredbe tada važećeg Zakona o preuzimanju dioničkih društava iz 2009. godine (Narodne novine br. 109/07 i 36/09), a ne Zakona o preuzimanju dioničkih društava iz 2013. godine (Narodne novine br. 109/07, 36/09, 108/12, 90/13 - Odluka USRH, 99/13 - Odluka USRH i 148/13).

Visoki upravni sud Republike Hrvatske je u Presudi i Rješenju Poslovni broj: 4260/2019 od 12. svibnja 2021., u točkama 34. do 39., presudio da je Zakon o preuzimanju dioničkih društava iz 2009. godine (Narodne novine br. 109/07 i 36/09) – mjerodavni materijalni propis za donošenje odluke u ovoj stvari, stoga ga je Hanfa primijenila u ovom postupku, sve u skladu sa shvaćanjem Visokog upravnog suda Republike Hrvatske.

Dionice Ciljnog društva koje drži Marijan Ruždjak i zajedničko djelovanje s Antom Perkovićem

Ciljno društvo, zastupano po Anti Perkoviću (tadašnjem predsjedniku Uprave Ciljnog društva) i Josipu Udiljaku (tadašnjem članu uprave Ciljnog društva), 2. ožujka 2005. sklopilo je *Ugovor o prodaji i prijenosu* 75.000 vlastitih dionica Ciljnog društva (9,97% dionica s pravom glasa Ciljnog društva) s KAPITALNIM FONDOM d.d. (dalje: **KAPITALNI FOND**) zastupanim po Hrvatskom mirovinskom investicijskom društvu d.o.o. (dalje: **HMID**). Člankom 3. stavkom 2. navedenog Ugovora određena je kupoprodajna cijena u iznosu od 300,00 kn po dionici. Člankom 6. istog Ugovora previđena je obveza Ciljnog društva da iste dionice otkupi u roku od godine dana po cijeni od 360,00 kuna, osim ako cijena na burzi ne bude veća. Rok od godine dana u kojem je Ciljno društvo trebalo izvršiti otkup predmetnih dionica bio je četiri puta prolongiran – do 31.12.2006., pa potom do 30.6.2007., 31.12.2007. i konačno do 30.6.2008. godine. Međutim, Ciljno društvo ni istekom roka iz Dodatka (Aneksa) broj 4. predmetnog Ugovora, odnosno do 30. lipnja 2008., nije ispunilo svoje ugovorne obveze, odnosno nije otkupilo vlastite dionice koje je držao KAPITALNI FOND.

Nastavno na Plan prodaje dionica radnicima Ciljnog društva iz 2001., Ciljno društvo usvojilo je *Program prodaje trezorskih dionica iz 2007.* koji se, u osnovi, zasnivao na istim načelima kao i Plan iz 2001. godine. Međutim, Odlukom Glavne skupštine Ciljnog društva od 7. rujna 2007., a na kojoj je Glavna skupština Ciljnog društva odobrila Program prodaje trezorskih dionica, Upravi Ciljnog društva dana je ovlast da u pojedinačnim slučajevima utvrdi mogućnost stjecanja trezorskih dionica i od strane osoba koje su s Ciljnim društvom u stalnim i čvrstim poslovnim odnosima te su zaslužni za rad i poslovanje Ciljnog društva, tj. dana je ovlast Upravi Ciljnog društva da vlastite dionice ponudi i drugim osobama, a ne samo radnicima Ciljnog društva.

U provedenom postupku nadzora utvrđeno je da je Uprava Ciljnog društva 18. kolovoza 2008. uputila radnicima Ciljnog društva *Ponudu za kupnju trezorskih dionica društva Badel 1862 d.d. zaposlenicima*, potpisanu po Anti Perkoviću, predsjedniku Uprave i Zvezdani Blažić, članici Uprave.

Namjera Uprave Ciljnog društva, kako je utvrđeno u postupku nadzora, bila je da sredstvima od prodaje dionice Ciljnog društva otkupi dionice Ciljnog društva od KAPITALNOG FONDA te ih prenese prvo na svoj račun, a zatim na račune kupaca, što je u konačnici i učinjeno.

Otkup dionica od KAPITALNOG FONDA provodio se u razdoblju kada je, kako je utvrđeno u postupku nadzora, Ciljno društvo bilo u teškoj financijskoj situaciji. Da je tomu tako vidljivo je iz iskaza članice Uprave Zvezdane Blažić koja je 15. travnja 2015. na usmenoj raspravi iskazala sljedeće: „Priznajem da sam 2008. i 2009. bila vrlo zabrinuta za ideju da se dionice Badela od KF vraćaju u trezor i pisano sam se očitovala nadzornom odboru, upozorila na opasnosti koje proizlaze prema Badelu i odbila sam sudjelovati u kupnji tih dionica jer tražili su da ih i ja otkupim, to je tražio predsjednik uprave Anto Perković no to nije imalo nekog utjecaja jer je takvu odluku potvrdio nadzorni odbor, a i skupština. Na temelju svih tih odluka je i provedena transakcija kupnje dionica Badela od KF.“ Druga članica Uprave Ciljnog društva Ljerka Krpina u svom iskazu danom na usmenoj raspravi 16. travnja 2015. iskazivala je sljedeće: „...upozoravala sam ga (Antu Perkovića) u otvorenom razgovoru o nezadovoljstvu radnika i vjerovnika i poslovnih partnera, Badelu je prijetio stečaj, a on je i dalje kupovao dionice u trezor i iz poslovanja izvlačio novac jer ih je kupovao novcem Badela i onda dalje prodavao drugim dioničarima na kredit pa ni dan danas veliki dio tih dionica nije plaćen.“

Uprava Ciljnog društva, kako je utvrđeno u postupku nadzora, da bi prikupila sredstva za otkup 75.000 dionica Ciljnog društva od KAPITALNOG FONDA, ponudila je vlastite dionice Ciljnog društva i Marijanu Ruždjaku koji je bio odvjetnik Ciljnog društva temeljem *Ugovora o pružanju odvjetničkih usluga od 1. prosinca 2000. te Dodatak od 27. ožujka 2006. godine.*

Napominje se da je Uprava Ciljnog društva nudila vlastite dionice Ciljnog društva po cijeni od 400,00 kuna po dionici (radi odredbi ugovora sklopljenog s KAPITALNIM FONDOM), a koja cijena je u tom trenutku bila značajno viša od prosječne tržišne cijene Ciljnog društva na uređenom tržištu u iznosu

od 133,00 kune. Zbog visine cijene od 400,00 kuna po dionici nije bilo mnogo zainteresiranih osoba za kupnju dionica Ciljnog društva.

U provedenom postupku nadzora uvidom u podatke iz središnjeg depozitorija SKDD-a *Stavke knjiženja u razdoblju od 1. siječnja 2000. do 9. listopada 2009.*, utvrđeno je da je Marijan Ruždjak stjecao dionice Ciljnog društva s pravom glasa, kako slijedi:

- 19. lipnja 2009. *Ugovorom o prodaji i prijenosu dionica Badel 1862 d.d.* sklopljenim između Ciljnog društva i Marijana Ruždjaka kojim je stekao 14.000 dionica Ciljnog društva s pravom glasa (preknjiženih 28. srpnja 2009. u SKDD) i
- 6. listopada 2009. *Ugovorom o prodaji i prijenosu dionica Badel 1862 d.d.* sklopljenim između Ciljnog društva i Marijana Ruždjaka kojim je stekao 68.940 dionica Ciljnog društva s pravom glasa. (preknjiženih 9. listopada 2009. u SKDD-u).

Nakon navedenih stjecanja Marijan Ruždjak je držao ukupno 82.940 dionica Ciljnog društva s pravom glasa što je predstavljalo 11,03% dionica Ciljnog društva s pravom glasa.

Ovdje se napominje da je pregledom računa Marijana Ruždjaka u SKDD-u utvrđeno da je na njegov račun 26. lipnja 2009. preknjiženo i 9.000 dionica Ciljnog društva s pravom glasa, temeljem *Ugovora o prijenosu dionica od 20. svibnja 2009.* sklopljenog s društvom GRAFPEX d.o.o.. U provedenom postupku nadzora utvrđeno je da su društvo GRAFPEX d.o.o. i Marijan Ruždjak, prethodno sklopili *Ugovor o nalogu i povjerenju od 5. svibnja 2008.* te da navedene dionice Marijan Ruždjak drži u svoje ime, ali za račun društva GRAFPEX d.o.o.. Stoga se navedene dionice u ovom postupku nisu uzele u obzir prilikom izračuna ukupnog broja dionica Ciljnog društva s pravom glasa koje drži Marijan Ruždjak.

Sklapanju naprijed navedenih ugovora kojima je Marijan Ruždjak stekao 82.940 (11,03%) vlastite dionice Ciljnog društva prethodio je *Predugovor o prodaji i prijenosu dionica Ciljnog društva od 27. listopada 2008.* (dalje: **Predugovor**) koji je isti sklopio s Ciljnim društvom, a nastavno na ponudu za kupnju koju mu je uputilo Ciljno društvo.

Navedenim Predugovorom određeno je da će Ciljno društvo steći 75.000 vlastitih dionica (od dioničara Ciljnog društva KAPITALNOG FONDA), a Marijan Ruždjak se obvezao kupiti 12.500 dionica Ciljnog društva po cijeni od 400,00 kuna po dionici, odnosno ukupno isplatiti iznos od 5.000.000,00 kuna na ime kupoprodajne cijene. Predugovorom je ugovoreno da će se glavni ugovor o prodaji i prijenosu predmetnih dionica sklopiti u roku od 8 dana od dana kad Ciljno društvo stekne 75.000 dionica od KAPITALNOG FONDA.

Aneksom Predugovora od 15. siječnja 2009., Marijan Ruždjak i Ciljno društvo izmijenili su odredbe Predugovora na način da je konstatirano da je Marijan Ruždjak uplatio iznos od 3.300.000,00 kuna na ime kupoprodajne cijene, a za koji iznos (u skladu s ugovorenom cijenom iz Predugovora) bi trebao steći 8.250 dionica Ciljnog društva.

Drugim Aneksom Predugovora od 19. lipnja 2009., određeno je da Ciljno društvo na Marijana Ruždjaka nije prenijelo dionice, te da je umjesto povrata novčanih sredstava za dio uplaćenih sredstava u iznosu od 1.945.860,00 kuna (od ukupno uplaćenih 3.300.000,00 kuna) sklopljen *Ugovor o prodaji i prijenosu dionica od 19. lipnja 2009. godine* (kojim je stečeno 14.000 dionica – detaljnije objašnjeno u nastavku), a za preostalih 1.354.140,00 kuna (od 3.300.000,00 kuna koje je Marijan Ruždjak uplatio Ciljnom društvu umanjeno za 1.945.860,00 kuna) Ciljno društvo se obvezalo prenijeti na Marijana Ruždjaka 8.250 dionica najkasnije do 15. studenog 2009., a u protivnom se Predugovor od 27. listopada 2008. raskida, a Ciljno društvo dužno je vratiti iznos od 1.354.140,00 kuna Marijanu Ruždjaku.

U provedenom postupku nadzora uvidom u *Ugovor o prodaji i prijenosu dionica Ciljnog društva od 19. lipnja 2009.*, utvrđeno je da je istim ugovorena kupoprodaja 14.000 vlastitih dionica Ciljnog društva (1,86% dionica Ciljnog društva s pravom glasa) po cijeni od 138,99 kuna po dionici, odnosno

po ukupnoj cijeni od 1.945.860,00 kuna. Ujedno ugovorena je prodaja više dionica (14.000 dionica) nego je određeno Predugovorom (12.500 dionica), a sve zbog razlike u kupoprodajnoj cijeni.

U provedenom postupku nadzora analizom ugovora drugih osoba koje su stjecale vlastite dionice Ciljnog društva nastavno na ponudu Ciljnog društva zaposlenicima i drugim osobama u 2008. godini utvrđeno je da su ostale osobe svoj interes za kupnju dionica potvrdile sklapanjem Predugovora o prodaji i prijenosu dionica Ciljnog društva, sklopljenog s Ciljnim društvom 27. listopada 2008. koji je realiziran 7. listopada 2009. sklapanjem Ugovora o prodaji i prijenosu dionica kao i da je iznos novca uplaćen po predugovoru u skladu s ukupnom cijenom dionica utvrđenom u konačnom ugovoru odnosno da nema odstupanja, kao što je to slučaj kod Marijana Ruždjaka.

Osim stjecanja dionica Ciljnog društva temeljem *Ugovora o prodaji i prijenosu dionica od 19. lipnja 2009.* Marijan Ruždjak dalje stječe vlastite dionice Ciljnog društva s pravom glasa na način da je 6. listopada 2009. s Ciljnim društvom sklopio još jedan *Ugovor o prodaji dionica*, kojim ugovorom stječe 68.940 dionica Ciljnog društva s pravom glasa (9,17% dionica s pravom glasa Ciljnog društva) po cijeni od 300,00 kuna po dionici, za ukupno 20.682.000,00 kuna. Ujedno je u navedenom ugovoru utvrđeno da je Marijan Ruždjak uplatio iznos od 11.112.669,75 kuna prije sklapanja navedenog ugovora (2. listopada 2009.), dok se preostali iznos od 9.569.330,25 kuna obvezao platiti najkasnije do 31. prosinca 2009. godine. Napominje se da je prosječna cijena dionice Ciljnog društva na uređenom tržištu ZSE-a na dan sklapanja navedenog ugovora (6. listopada 2009.) iznosila 133,00 kune po dionici. Također se napominje da je Marijan Ruždjak stekao sve preostale dionice do ukupnog iznosa od 75.000 vlastitih dionica koje je Ciljno društvo steklo od KAPITALNOG FONDA, odnosno ukupnu razliku za koju nisu iskazali interes ostali dioničari Ciljnog društva zbog kupoprodajne cijene.

U odnosu na neisplaćeni dio kupoprodajne cijene u iznosu od 9.569.330,25 kuna, pregledom dokumentacije u spisu utvrđeno je da je Marijan Ruždjak 2. veljače 2010. podnio Ciljnom društvu zahtjev za odgodom plaćanja do 30. lipnja 2010. godine. Očitovanjem Ciljnog društva od 11. travnja 2022., URBROJ: 383-22-176, proizlazi da navedeni iznos Marijan Ruždjak nikad nije podmirio. Prema iskazu Zvezdane Blažić, članice Uprave Ciljnog društva od 15. travnja 2015. Uprava Ciljnog društva je predlagala prolongate plaćanja, a Nadzorni odbor Ciljnog društva se suglasio sa istima. Navedeno je u svom iskazu od 16. travnja 2015. potvrdio i član Nadzornog odbora Tomislav Vujić, predstavnik radničkog vijeća. Naime, Ciljno društvo se očitovalo da je Marijan Ruždjak podnio tužbu na pobijanje odnosno utvrđenje ništetnim Ugovora o prodaji od 6. listopada 2009. i Aneksa ugovora, dok je Ciljno društvo ustalo s protutužbom i tražilo isplatu iznosa od 9.569.330,25 kuna na ime isplate preostale kupoprodajne cijene.

Iako nije isplatio iznos ugovorene kupoprodajne cijene u cijelosti u ugovorenim rokovima niti naknadno, istoga dana kada je sklopljen *Ugovor o prodaji dionica* (6. listopada 2009.), Marijan Ruždjak i Ciljno društvo sklapaju *Ugovor o prijenosu* 68.940 dionica, što predstavlja 9,17% dionica Ciljnog društva s pravom glasa, a kojim Ciljno društvo ovlašćuje Marijana Ruždjaka da izvrši upis predmetnih dionica u SKDD-u na svoj račun i temeljem kojeg je 9. listopada 2009. Marijan Ruždjak u depozitoriju SKDD-a upisan kao zakoniti imatelj predmetnih dionica. Ovdje se ističe da je predmetni ugovor sklopljen bez prethodne suglasnosti Nadzornog odbora Ciljnog društva, a koja suglasnost je propisana člankom 20. stavkom 2. točkom 5. Statuta Ciljnog društva iz rujna 2007. godine.

Ovdje se posebno napominje da je uvidom u podatke koje je tijekom postupka nadzora dostavilo Ciljno društvo utvrđeno da je isto na dan 2. listopada 2009. imalo gotovo 280.000.000,00 kuna dospjelih obveza, a poslovni računi Ciljnog društva bili su u blokadi u razdoblju od 29. travnja do 8. svibnja 2009. i od 20. kolovoza do 17. rujna 2009. godine. Unatoč teškoj financijskoj situaciji u kojoj se u vrijeme sklapanja navedenog ugovora nalazilo Ciljno društvo, isto je Marijanu Ruždjaku dopustilo upis svih dionica Ciljnog društva s pravom glasa u depozitorij SKDD-a i ostvarivanje svih prava koja proizlaze iz navedenih dionica unatoč isplati samo dijela ugovorene kupoprodajne cijene.

Dodatno, u provedenom postupku nadzora je utvrđeno da je dio novčanih sredstava za kupnju 68.940 dionica Ciljnog društva, u iznosu od 11.112.669,75 kuna, koja je Marijan Ruždjak, kako je naprijed navedeno, uplatio, isti pribavio kreditima i to:

- *Ugovorom o kreditu od 1. listopada 2009.* sklopljenim između B.P.C. d.d. i Marijana Ruždjaka, za iznos od 400.000 eura, u kojem je radi osiguranja kredita zasnovano založno pravo na 23.000 dionica Ciljnog društva s pravom glasa koje drži Marijan Ruždjak (založeno pravo zasnovano je i na dionicama koje je Marijan Ruždjak držao za društvo GRAFPEX d.o.o.) i 45.307 dionica Ciljnog društva s pravom glasa čiji je stvarni imatelj Anto Perković, a koje su u to vrijeme u depozitoriju SKDD-a bile upisane na računu Boženka Loze i
- *Ugovorom o kreditu od 1. listopada 2009.* sklopljenim između B.B. d.d., kao kreditora i Marijana Ruždjaka kao korisnika kredita i založnog dužnika za iznos od 1.000.000 kuna, u kojem je radi osiguranja kredita zasnovano založno pravo na 11.000 dionica Ciljnog društva s pravom glasa koje drži Ante Perković, 7.393 dionice Ciljnog društva s pravom glasa čiji je stvarni imatelj Anto Perković, a koje su u to vrijeme u depozitoriju SKDD-a bile upisane na računu Boženka Loze i 2.000 dionica Ciljnog društva s pravom glasa koje drži Zvezdana Blažić, članica Uprave Ciljnog društva.

U odnosu na Boženka Lozu kao založnog dužnika, u provedenom postupku nadzora je utvrđeno da su založene dionice Ciljnog društva one koje je Boženka Lozo držao za Antu Perkovića temeljem *Ugovora o nalogu i povjerenju od 24. rujna 2009.* (52.700 dionica Ciljnog društva, što predstavlja 7,01% dionica Ciljnog društva s pravom glasa). Prema iskazu Boženka Loze, dionice Ciljnog društva je založio na izričitu pisanu uputu Ante Perkovića, o čemu je u spis dostavio i pisanu uputu Ante Perkovića od 1. listopada 2009. godine. Nadalje, prema iskazu Zvezdane Blažić od 15. travnja 2015. Anto Perković ju je zamolio da pomogne Marijanu Ruždjaku u realizaciji naprijed navedenih kredita.

Iz naprijed navedenog razvidno je da je Anto Perković založio čak 63.700 dionica (od ukupno 86.944 dionica Ciljnog društva s pravom glasa koje je držao ne uključujući dionice koje su mu povjerene jer na potonjim nije mogao zasnovati založno pravo) te tako omogućio Marijanu Ruždjaku stjecanje 68.940 dionica, što predstavlja 9,17% dionica Ciljnog društva s pravom glasa. Napominje se da prema podacima iz depozitorija SKDD-a (*Stavke knjiženja u razdoblju od 01.01.2008. do 15.03.2010.*) u predmetu KLASA: 451-04/09-13/165, utvrđeno da je Anto Perković založio dionice samo za osiguranje kredita Marijanu Ruždjaku.

S tim u vezi napominje se da je Ustavni sud u Odluci poslovni broj: U-III/2984/2012 naveo da se zajedničko djelovanje ne može procjenjivati samo na osnovi toga da su neki dioničari (Anto Perković i Boženka Lozo) svojim dionicama jamčili za otplatu dionica koje je kupio Marijan Ruždjak. Slijedom navedenog stajališta Ustavnog suda, Zvezdana Blažić i društvo GRAFPEX d.o.o., kao osobe koje su založile dionice Ciljnog društva koje su držale, kao jamstvo za kredit Marijanu Ruždjaku, a u odnosu na koje nisu utvrđene druge okolnosti koje bi upućivale na zajedničko djelovanje, nisu utvrđene kao osobe koje djeluju zajednički s Antom Perkovićem, Ivanom Perkovićem i Marijanom Ruždjakom.

Međutim, omogućavanje stjecanja dionica davanjem jamstva u vidu zaloga nad dionicama nije jedina okolnost koja je utvrđena u postupku nadzora, a koja upućuje na zajedničko djelovanje Ante Perkovića i Marijana Ruždjaka odnosno zajedničku namjeru navedenih osoba za stjecanjem dionica Ciljnog društva s pravom glasa, a koja namjera se u konačnici i ostvarila.

Iz naprijed navedenog vidljivo je da je Anto Perković koristeći svoju poziciju predsjednika Uprave Ciljnog društva i povjerene mu ovlasti da ponudi dionice Ciljnog društva osobama u stalnim i čvrstim poslovnim odnosima, ponudio vlastite dionice Ciljnog društva i Marijanu Ruždjaku te mu omogućio:

- stjecanje 14.000 dionica Ciljnog društva s pravom glasa *Ugovorom o prodaji dionica* od 19. lipnja 2009. iako je Predugovorom ugovoreno stjecanje 12.500 dionica Ciljnog društva s pravom glasa
- stjecanje dionica s pravom glasa Ciljnog društva *Ugovorom o prodaji dionica* od 6. listopada 2009., bez prethodne suglasnosti Nadzornog odbora Ciljnog društva, iako je ista bila jasno propisana

- stjecanje 68.940 dionica s pravom glasa Ciljnog društva *Ugovorom o prodaji dionica* od 6. listopada 2009. po cijeni od 300,00 kuna po dionici, a koja je cijena bila znatno viša od cijene na uređenom tržištu (na dan 6. listopada 2009. cijena na tržištu iznosila je 133,00 kune po dionici) unatoč tomu što Marijan Ruždjak nije imao novčanih sredstava za cjelokupni ugovoreni iznos transakcije, već je ostao dužan Ciljnom društvu iznos od 9.569.330,25 kuna u vrijeme kada je Ciljno društvo, kako je nesporno utvrđeno u postupku nadzora, bilo u iznimno teškoj financijskoj situaciji
- predlaganje Nadzornom odboru da se Marijanu Ruždjaku prolongira plaćanje iznosa od 9.569.330,25 kuna
- sklapanje *Ugovora o prijenosu dionica* od 6. listopada 2009. temeljem kojeg je Marijanu Ruždjaku dopušteno da se upiše kao zakoniti imatelj 68.940 dionica Ciljnog društva s pravom glasa u depozitoriju SKDD-a, iako ugovorena kupoprodajna cijena nije u cijelosti, niti naknadno isplaćena
- zalaganje dionica koje je Anto Perković držao kako bi omogućio Marijanu Ruždjaku realiziranje kredita radi isplate dijela ugovorene kupoprodajne cijene.

Nakon opisanih stjecanja Marijan Ruždjak je držao ukupno 82.940 dionica Ciljnog društva s pravom glasa što je predstavljalo 11,03% dionica Ciljnog društva s pravom glasa i time postao drugi (nakon Ante Perkovića) po redu dioničar po broju dionica Ciljnog društva s pravom glasa.

Naprijed navedene okolnosti u svojoj ukupnosti jasno upućuju da je predsjednik Uprave Anto Perković korištenjem svoje pozicije i ovlasti koje iz iste proizlaze kao i svojim postupanjem omogućio Marijanu Ruždjaku stjecanje ukupno 82.940 (11,03%) dionica Ciljnog društva s pravom glasa iz kojih dionica je Marijan Ruždjak ostvarivao sva prava koja mu pripadaju kao dioničaru, posebno pravo glasa na glavnim skupštinama, a koje pravo je ostvario već na prvoj sljedećoj skupštini Ciljnog društva održanoj 17. listopada 2009. godine. Za razliku od ostalih stjecatelja dionica koji su morali prethodno isplatiti cjelokupan iznos na ime kupoprodajne cijene, pribaviti prethodnu suglasnost Nadzornog odbora Ciljnog društva za stjecanje vlastitih dionica, da bi tek nakon toga dionice koje su stekli upisali na svoj račun u SKDD-u i ostvarivali prava iz navedenih dionica, Marijan Ruždjak to nije morao. Istome je, kako je, utvrđeno, omogućena preknjižba vlastitih dionica Ciljnog društva s pravom glasa prije isplate cjelokupne kupoprodajne cijene i ostvarivanje svih prava koje mu pripadaju kao dioničaru. Dodatno, za dio isplate kupoprodaje cijene sam predsjednik Uprave Anto Perković založio je čak 63.700 svojih dionica (11.000 dionica koje je držao i 52.7000 dionica koje su bile ubilježene na računu Boženka Loze u depozitoriju SKDD-a) s pravom glasa Ciljnog društva (od ukupno 86.944 kojih je imatelj) za osiguranje isplate kredita Marijanu Ruždjaku za dio ugovorene kupoprodajne cijene.

Člankom 5. stavkom 1. ZPDD-a propisano je da su osobe koje djeluju zajednički fizičke i/ili pravne osobe koje surađuju međusobno ili s ciljnim društvom na temelju sporazuma, izričitog ili prešutnog, usmenog ili pisanog, čiji je cilj stjecanje dionica s pravom glasa, usklađeno ostvarivanje prava glasa ili sprječavanje druge osobe u provođenju postupka preuzimanja.

Stavkom 2. točkom 1. navedenog članka propisano je da se za sljedeće osobe smatra da djeluju zajednički:

1. osobe koje povezuju samo okolnosti u svezi sa stjecanjem dionica, kao što su:

- vrijeme ili razdoblje u kojem su stjecale dionice,
- mjesto stjecanja,
- način stjecanja,
- odredbe ugovora o stjecanju,
- vrijednost stečenih dionica,
- druge okolnosti koje su dovele do stjecanja dionica koje ukazuju na usklađenost u stjecanju ili zajedničkoj namjeri osoba.

Polazeći od naprijed citirane odredbe, opisano postupanje odnosno okolnosti u vezi stjecanja dionica Ciljnog društva od strane Marijana Ruždjaka jasno ukazuje na postojanje sporazuma između Ante Perkovića i Marijana Ruždjaka o zajedničkom djelovanju s ciljem stjecanja dionica Ciljnog društva s

pravom glasa. Naime, postupanja Ante Perkovića i Marijana Ruždjaka bila su usmjerena na stjecanje dionica Ciljnog društva s pravom glasa i navedene osobe su poduzele sve (posebno Anto Perković korištenjem ovlasti koje su mu pripadale kao predsjedniku Uprave i dioničaru Ciljnog društva) što je bilo potrebno radi stjecanja dionica Ciljnog društva s pravom glasa.

Napominje se da su osim Marijana Ruždjaka, dionice Ciljnog društva (samo dan nakon što je Marijan Ruždjak sklopio Ugovor o prodaji dionica i stekao 68.940 dionica Ciljnog društva s pravom glasa) stjecali i Anto Perković i Ivan Perković (7. listopada 2009. koje je prvo njihovo stjecanje dionica nakon stupanja snagu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o preuzimanju dioničkih društava (Narodne novine br. 36/09) i tako zajedno povećavali svoj udio u dionicama Ciljnog društva s pravom glasa. Preknjižba dionica (68.940 dionica Ciljnog društva s pravom glasa) koje je 6. listopada 2009. stekao Marijana Ruždjak i preknjižba dionica koje su 7. listopada 2009. stekli Anto Perković (2.000 dionica Ciljnog društva s pravom glasa) i Ivan Perković (266 dionica Ciljnog društva s pravom glasa) provedena je u depozitoriju SKDD-a 9. listopada 2009. godine. Navedeni dan (9. listopada 2009.) je ujedno bio i dan na koji je bio utvrđen popis dioničara za skupštinu Ciljnog društva koja se održala 17. listopada 2009. s brojem dionica upisanim na njihovim računima u depozitoriju SKDD-a.

U provedenom postupku, Marijan Ruždjak u svom prigovoru na Zapisnik od 25. rujna 2015. ističe kako čitav tijek kupnje dionica Ciljnog društva od sklapanja predugovora u listopadu 2008. ukazuje da nije bilo nikakvog zajedničkog djelovanja. Navodi da, s obzirom da Predugovor nije realiziran, tražio je raskid istog i vraćanje novaca koji je uplaćen u tu svrhu u svibnju 2009. godine. Kako navodi, da je Ciljno društvo imalo sredstava u tom trenutku, sasvim sigurno ne bi došlo do sklapanja ugovora po tom predugovoru, a niti bi bilo interesa za stjecanje kakvog drugog paketa dionica.

Nastavno na iznesene tvrdnje, u postupku nadzora koji je prethodio Rješenju iz 2016. godine izvršen je uvid u dokumentaciju u spisu te je utvrđeno da je 18. lipnja 2009. Ciljno društvo uputilo dopis Marijanu Ruždjaku da je zaprimilo njegov dopis od 8. lipnja 2009. kojim se traži povrat novaca te da se Marijanu Ruždjaku zbog otežane situacije s likvidnošću nudi 14.000 dionica Ciljnog društva po tržišnoj vrijednosti na dan koji prethodi sklapanju sporazuma. U istom dopisu se navodi kako to nije dovoljno da se u potpunosti pokrije cijeli uplaćeni iznos te se stoga moli da se pristane na potpisivanje dodatka za ostatak dionica. Marijan Ruždjak je prihvatio tu ponudu te je stoga 19. lipnja 2009. sklopljen *Ugovor o prodaji i prijenosu* 14.000 dionica Ciljnog društva.

Ovdje se napominje da okolnost, koju navodi Marijan Ruždjak da je tražio raskid Predugovora i vraćanje novca te da je Ciljno društvo imalo sredstava u tom trenutku, sasvim sigurno ne bi došlo do sklapanja ugovora po tom Predugovoru nisu okolnosti koje same po sebi isključuju postojanje zajedničkog djelovanja. Ovo posebno iz razloga jer je Marijan Ruždjak, unatoč tome, ipak nastavio stjecati dionice Ciljnog društva (a Ciljno društvo i dalje nije imalo novčanih sredstava). Štoviše, *Ugovorom o prodaji i prijenosu* stekao je više dionica od broja dionica koji je određene Predugovorom, 2. listopada 2009. uplatio je iznos od 11.112.669,75 kuna za stjecanje vlastitih dionica Ciljnog društva po cijeni značajno većoj od tržišne cijene i dio sredstava osigurao kreditom, a dio je ostao neisplaćen. S uplatom navedenog iznosa, koji je kako je vidljivo iz datuma uplate izvršen prije sklapanja Ugovora o prodaji dionica koji je datiran 6. listopada 2009., u cijelosti je istoga dana (2. listopada 2009.) podmiren dug Ciljnog društva prema KAPITALNOM FONDU.

Dodatno, neovisno o tome što je Marijan Ruždjak tražio povrat novaca u lipnju 2009., nejasno je (i Marijan Ruždjak navedeno nije objasnio) zašto nakon stjecanja 14.000 dionica Ciljnog društva nije stekao dionice u vrijednosti iznosa koji je preostao, već se dodatno zadužio radi stjecanja dodatnih 68.940 dionica Ciljnog društva (po cijeni od 300,00 kuna po dionici dok je na dan sklapanja tog ugovora njihova prosječna cijena na ZSE iznosila 133,00 kune po dionici čime je iste preplatio za više od 11,5 milijuna kuna) temeljem *Ugovora o prodaji dionica* od 6. listopada 2009., i sve to znajući da neće moći podmiriti u cijelosti iznos na ime ugovorene kupoprodajne cijene.

Sve okolnosti u vezi stjecanja dionica Ciljnog društva s pravom glasa kao i radnje koje su osobe u odnosu zajedničkog djelovanja poduzele kako bi došlo do stjecanja dionica jasno ukazuju na postojanje zajedničke namjere tih osoba – stjecanje dionica Ciljnog društva s pravom glasa i

povećanje udjela u dionicama Ciljnog društva s pravom glasa. Zajednička namjera Ante Perkovića i Marijana Ruždjaka je i ostvarena jer su navedene osobe stjecanjem dionica povećale svoj udio i postale prva dva dioničara Ciljnog društva po broju dionica Ciljnog društva s pravom glasa koje su držale i s navedenim dionicama ostvarivale pravo glasa na prvoj sljedećoj skupštini 17. listopada 2009. na kojoj se, između ostalog, odlučivalo o imenovanju novih članova Nadzornog odbora koje je predložio dioničar Ciljnog društva Hrvatski fond za privatizaciju.

Iz Zapisnika s Glavne skupštine Ciljnog društva od 17. listopada 2009., koji je sastavio javni bilježnik Vladimir Marčinko iz Zagreba, Poslovni broj: OU-533/2009 vidljivo je da su Anto Perković, Ivan Perković i Marijan Ruždjak glasovali na jednak način i tako ponovno izabrali postojeće članove Nadzornog odbora, kojima je prije toga istekao mandat, odnosno glasovali protiv protuprijedloga dioničara Hrvatskog fonda za privatizaciju. Sprečavanjem izbora novih članova Nadzornog odbora Ciljnog društva, a uzimajući u obzir ovlasti nadzornog odbora, iz članka 244. Zakona o trgovačkim društvima, da imenuje članove uprave i predsjednika uprave društva, Anto Perković je osigurao ostanak na poziciji predsjednika Uprave Ciljnog društva.

Nastanak obveze objavljivanja ponude za preuzimanje Ciljnog društva

U provedenom postupku nadzora utvrđeno je da Anto Perković na dan stupanja na snagu Zakona o preuzimanju dioničkih društava (Narodne novine br. 109/07), primjenom odredbe članka 8. točke 1. i 5. ZPDD-a koja propisuje koje dionice se uzimaju u obzir kod utvrđivanja ukupnog broja dionica ciljnog društva koje drži određena osoba, držao preko 25% dionica Ciljnog društva s pravom glasa.

Na dan stupanja na snagu navedenog zakona (1. studeni 2007.) i izmjena i dopuna navedenog zakona (31. ožujak 2009.), utvrđeno je da je i njegov sin Ivan Perković držao dionice Ciljnog društva s pravom glasa.

Člankom 8. stavkom 5. Zakona o preuzimanju dioničkih društava (Narodne novine br. 84/2002, 87/2002, 120/2002, 2/2007, 109/2007) koji je bio na snazi do 1. studenog 2007., propisano je sljedeće: „*Smatra se da fizičke osobe djeluju zajednički ako su u krvnom srodstvu u pravoj liniji, a u pobočnoj liniji do prvog stupnja zaključno te ako su braćni drugovi.*“ Navedenom odredbom zajedničko djelovanje osoba u krvnom srodstvu u pravoj liniji propisano je kao oboriva presumpcija.

Dalje, člankom 5. stavkom 6. Zakona o preuzimanju dioničkih društava (Narodne novine br. 109/07) koji je stupio na snagu 1. studenog 2007. propisano je sljedeće: „*Fizičke osobe djeluju zajednički ako su u krvnom srodstvu u pravoj liniji, a u pobočnoj liniji do prvog stupnja zaključno, te ako su braćni ili izvanbraćni drugovi.*“ Navedenom odredbom zajedničko djelovanje osoba u krvnom srodstvu u pravoj liniji nije oboriva presumpcija.

Odredbom članka 6. stavka 2. ZPDD-a propisano je da se dionicama s pravom glasa stjecatelja pribrajaju dionice s pravom glasa osoba koje s njim djeluju zajednički.

Budući da s obzirom na srodstvo otac-sin Anto i Ivan Perković djeluju zajednički u smislu odredbi članka 5. stavka 6. ZPDD-a te ukupan broj dionica Ciljnog društva s pravom glasa koji imenovani zajedno drže, utvrđeno je da su isti stupanjem na snagu Zakona o preuzimanju dioničkih društava (Narodne novine br. 109/07) zajednički drže više od 25% dionica Ciljnog društva s pravom glasa propisan člankom 9. stavkom 1. ZPDD-a. Isti su stupanjem na snagu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o preuzimanju dioničkih društava (Narodne novine br. 36/09) i dalje držali dionice Ciljnog društva s pravom glasa kojim se prelazi naprijed propisani kontrolni prag. Dakle, stupanjem na snagu navedenih propisa isti su zatečeni s više od 25% dionica Ciljnog društva s pravom glasa.

Odredbom članka 61. stavka 8. ZPDD-a koja je donesena odredbom članka 4. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o preuzimanju dioničkih društava (Narodne novine br. 36/09), a koja je stupila na snagu 31. ožujka 2009. propisano je sljedeće: „*Osobe za koje se prema odredbama Zakona o preuzimanju dioničkih društava (»Narodne novine«, br. 84/02., 87/02. i 120/02.) nije smatralo da*

djeluju zajednički, a koje prema odredbama ovoga Zakona djeluju zajednički, i koje na dan stupanja na snagu ovoga Zakona zajednički drže više od 25% dionica s pravom glasa ciljnog društva, u slučaju daljnjeg stjecanja dionica s pravom glasa ciljnog društva obvezne su objaviti ponudu za preuzimanje sukladno odredbama ovoga Zakona.“.

Iz naprijed citiranih odredbi zakona o preuzimanju dioničkih društava iz 2002. i 2007. vidljivo je da je odredba o zajedničkom djelovanju osoba u krvnom srodstvu u pravoj liniji različito definirana odnosno Zakon o preuzimanju dioničkih društava iz 2002. istu definira kao oborivu presumpciju dok Zakon o preuzimanju dioničkih društava iz 2007. istu definira kao neoborivu presumpciju. Nadalje, Zakonom o preuzimanju dioničkih društava (Narodne novine br. 36/09) je po prvi puta propisano da se pri utvrđivanju broja dionica s pravom glasa ciljnog društva koje drži ponuditelj i osobe koje s njim djeluju zajednički, pored dionica koje su te osobe stekle uzimaju u obzir i dionice s pravom glasa ciljnog društva koje su tim osobama povjerene, ako one mogu prava glasa iz tih dionica ostvarivati samostalno, po vlastitoj ocjeni, bez posebnih uputa dioničara.

U provedenom postupku nadzora, pregledom relevantne dokumentacije utvrđeno je da je prvo daljnje stjecanje dionica Ciljnog društva nakon stupanja na snagu članka 61. stavka 8. ZPDD-a **bilo 7. listopada 2009.** kada je Anto Perković sklopio *Ugovor o prodaji i prijenosu dionica društva Badel 1862 d.d.* s Ciljnim društvom kao prodavateljem kojim je stekao 2.000 dionica Ciljnog društva. Isti dan, Ivan Perković sklopio je *Ugovor o prodaji i prijenosu dionica društva Badel 1862 d.d.* s Ciljnim društvom kao prodavateljem kojim je stekao 266 dionica Ciljnog društva.

Nakon navedenih stjecanja dionica, Anto Perković drži 225.269 dionica Ciljnog društva s pravom glasa) a Ivan Perković, koji djeluje zajednički sa svojim ocem Antom Perkovićem drži 1.542 dionica Ciljnog društva s pravom glasa odnosno zajedno drže 226.811 dionica Ciljnog društva s pravo glasa što predstavlja 30,16% dionica Ciljnog društva s pravom glasa.

Napominje se da Anto Perković, Ivan Perković i Marijan Ruždjak tijekom 2009. nisu stjecali dionice transakcijama na ZSE ili ugovorima sklopljenim s trećim osobama već su isključivo stjecali vlastite dionice Ciljnog društva ugovorima sklopljenima s Ciljnim društvom. Kako je prethodno navedeno Marijan Ruždjak djeluje zajednički s Antom Perkovićem temeljem članka 5. stavka 2. točke 1. alineja 6. ZPDD-a.

Dakle, dionicama koje drže navedene osobe (Anto Perković i Ivan Perković) u skladu s člankom 6. stavkom 2. ZPDD-a pribrajaju se dionice Ciljnog društva s pravom glasa koje drži Marijan Ruždjak (82.940), budući isti, kako je utvrđeno u ovom postupku djeluje zajednički s Antom Perkovićem.

Nakon naprijed navedenih stjecanja i nastanka obveze objavljivanja ponude za preuzimanje naprijed navedene osobe koje djeluju zajednički drže ukupno 309.751 dionica Ciljnog društva s pravom glasa, što predstavlja 41,18% udjela u dionicama Ciljnog društva s pravom glasa.

Prigovori stranaka i upute sudova

Hanfa je Zaključkom KLASA: UP/I 034-01/14-01/03, URBROJ: 326-01-60-62-22-146 od 27. siječnja 2022. (dalje: **Zaključak od 27. siječnja 2022.**) naložila Anti Perkoviću, Marijanu Ruždjaku, Boženku Lozi, Ivanu Perkoviću i Ciljnom društvu da obavijeste Hanfu o osobama ovlaštenim za zastupanje u postupku i da dostave Hanfi svoje dokazne prijedloge, a koji se odnose na nove činjenice i dokaze za koje su saznali nakon 25. ožujka 2016. i to u roku od 30 dana.

Anto Perković i Ivan Perković u bitnome navode da su općepoznate, notorne, činjenice da su 2016. mali dioničari bili vlasnici više od 50% Ciljnog društva, da je Ciljno društvo potom preuzela Republika Hrvatska i to u iznosu od 75% temeljnog kapitala, da je Republika Hrvatska prodala Ciljno društvo Meteor Grupi za iznos od 31 milijun kuna i da su 2020. mali dioničari istisnuti iz Ciljnog društva za naknadu od 12,68 kuna po dionici; da Anto Perković nije imao namjeru preuzimanja Ciljnog društva

jer: a. 1998. godine suprotstavio se odluci da se dionice kupljene od Hrvatskog fonda za privatizaciju prodaju društvu Bobita d.o.o. iz Čitluka, Bosna i Hercegovina, te mu je zbog toga otkazan ugovor o radu, i b. bio je inicijator osnivanja Udruge malih dioničara pod nazivom „Badel Badelovcima“; da se Anto Perković, kao predsjednik uprave Ciljnog društva zalagao da se trezorske dionice Ciljnog društva, koje su dioničari dobili po povlaštenim cijenama (a u skladu s Programom prodaje trezorskih dionica) ponude na prodaju svim radnicima uz ugovorenu obvezu prvokupa u korist Ciljnog društva; da su tri najbitnija dokaza koje Hanfa nije uzela u obzir: 1) radničko dioničarstvo, 2) ugovor o kupnji trezorskih dionica, i 3) punomoć za zastupanje; da je, u vezi ugovora o kupnji trezorskih dionica, u ugovoru utvrđena obveza prava prvokupa u korist Ciljnog društva; da je, u vezi punomoći za zastupanje, u punomoćima zapravo sadržana jasna uputa za glasovanje. Nadalje navodi da je glavni cilj investicijskog fonda i nezadovoljnih dioničara sa značajnijim paketom dionica bio da: 1) maknu klauzulu o prvokupu iz ugovora, i 2) poduzmu sve korake da na glavnoj skupštini Ciljnog društva dobiju većinu, koja bi izabrala njihove predstavnike u nadzorni odbor, a koji bi potom smijenio upravu; da nezadovoljni dioničari sa značajnijim paketom dionica, zato što zbog klauzule o pravu prvokupa nisu na tržištu mogli prodati dionice jeftino kupljene od Ciljnog društva, pokreću akciju opoziva punomoći malih dioničara zbog koje je stotinjak, od ukupno osamsto dioničara, opozvalo punomoć. U odnosu na stjecanje dionica od strane Marijana Ruždjaka, navodi da su istome kao poslovnom partneru i osobi u dugogodišnjoj poslovnoj suradnji s Ciljnim društvom, dionice prodane na temelju odluke skupštine Ciljnog društva iz rujna 2007. kada je upravi dana ovlast da može proširiti krug osoba kojima se mogu prodavati trezorske dionice i to na osobe koje nisu zaposlenici Ciljnog društva, da je kupio dionice po cijeni od 300,00 kuna (jer je to bila cijena za koju ih je Ciljno društvo steklo od KAPITALNOG FONDA) dok je u tom trenutku tržišna cijena bila 130,00 kuna te da su se drugi dioničari javili na ponudu da kupe trezorske dionice stečene otkupom od KAPITALNOG FONDA, a po cijeni od 300,00 kuna, onda Marijan Ruždjak ne bi ni imao priliku steći svoje dionice; da je, investicijski fond KDLJ sa svojim podružnicama imao 16% dionica Ciljnog društva, a da je A.V., zajedno s dionicama koje je držao po punomoći, imao 14,5% dionica Ciljnog društva, stoga su prešli kontrolni prag te da činjenica da im Hanfa nije utvrđivala obvezu objavljivanja ponude za preuzimanje predstavlja diskriminaciju u primjeni zakona.

U navedenom podnesku, zatraženo je da Hanfa izvrši priklop spisa: predstečajnog postupka KLASA: UP/I-110/07/13-01/3325, predmeta Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj: P-4114/2012, predmeta Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj: P-751/2020, predmeta Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj: P-1136/2020, predmeta Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj: P-1243/2020. Navedeni dokazni prijedlozi odbijeni su Zaključkom KLASA: UP/I 034-01/14-01/03, URBROJ: 326-01-60-62-22-175 od 7. travnja 2022. zato što Anto Perković nije dovoljno obrazložio potrebu priklopa spisa.

Dalje, Zaključkom KLASA: UP/I 034-01/14-01/03, URBROJ: 326-01-60-62-22-180 od 4. svibnja 2022. odbijen je zatraženi uvid u ugovore o stjecanju dionica kojima su osobe, koje su bile pozvane iskazivati pred Hanfom 2014. i 2015. godine, stjecale dionice Ciljnog društva zato što se, kao opravdanje pravnog interesa, navodi da je iz predmetnih ugovora (čiji je predmet bila kupnja trezorskih dionica) razvidno da je utvrđena obveza dioničara stjecatelja u obliku ugovorene obveze prava prvokupa u korist Ciljnog društva. Budući da pravo prvokupa nije od važnosti za postupak radi utvrđivanja nastanka obveze objavljivanja ponude za preuzimanje, davanje uvida u prethodno navedene ugovore je odbijeno.

Anto Perković je tijekom postupka, posebno na usmenim rasprava iznosio okolnosti vezane uz poslovanje Ciljnog društva, posebno nakon njegova odlaska s mjesta predsjednika Uprave Ciljnog društva, a za koje okolnosti je ocijenjeno da nisu od važnosti za ovaj postupak niti su u vezi s primjenom ZPDD-a kao mjerodavnog propisa u ovoj pravnoj stvari. Okolnosti koje su od važnosti za postupak utvrđivanja nastanka obveze su one u svezi stjecanja dionica Ciljnog društva i primjene odredbi ZPDD-a. Stoga je očitovanje Hanfe ograničeno na navode Ante i Ivana Perkovića koji su odlučni za ovaj postupak.

Anto Perković tijekom postupka nije osporavao da je držao dionice Ciljnog društva te da je ostvarivao pravo glasa iz dionica Ciljnog društva koje su mu povjerili dioničari/članovi Udruge. Međutim, suprotno naprijed navedenim navodima Ante Perkovića punomoći nisu sadržavale uputu za glasovanje već općenitu izjavu: „*Opunomoćujem Antu Perkovića ... da me zastupa na redovnim i izvanrednim Skupštinama ..., da poduzima sve moguće i potrebne mjere, podnosi prijedloge i uopće sve u interesu zaštite i ostvarenja interesa malih dioničara ...*“.

Nadalje, vezano za stjecanje dionica Ciljnog društva od strane Marijana Ruždjaka i odnos s Antom Perkovićem, utvrđeno je koje je sve radnje Ante Perković korištenjem ovlasti predsjednika Uprave Ciljnog društva poduzimao kako bi Marijan Ruždjak iste stekao unatoč tome što je Marijan Ruždjak uplatio samo dio od ukupno ugovorene kupoprodajne cijene (i to upravo onaj iznos koji je bio nužan za isplatu KAPITALNOM FONDU). U odnosu na preostali dio neisplaćene kupoprodajne cijene unatoč iznimno teškoj financijskoj situaciji u kojoj se Ciljno društvo nalazilo, Anto Perković je Nadzornom odboru predlagao prolongiranje isplate te Marijanu Ruždjaku dopustio upis svih dionica Ciljnog društva s pravom glasa u depozitorij SKDD-a prije nego je iznos na ime kupoprodaje u cijelosti isplaćen. Takvim postupanjem, Marijan Ruždjak je mogao ostvarivati prava iz stečenih dionica Ciljnog društva iako nije u cijelosti izvršio svoju ugovornu obvezu - isplatu kupoprodajne cijene.

Marijan Ruždjak u svom podnesku od 22. veljače 2022. je u bitnome, naveo da, s obzirom na sve promjene koje su se tijekom proteklih 10 godina dogodile u Ciljnom društvu, pitanje je što predstavlja predmet preuzimanja i može li obveza preuzimanja imati učinka kada je Meteor Grupa - Labud d.o.o. jedini vlasnik Ciljnog društva. Nadalje je naveo da je Hanfa trebala utvrditi zajedničko djelovanje dioničara A. V. i dr. te da Hanfa u cjelokupnom prethodnom postupku izbjegava dati pravo obrazloženje o tome da postoji li zajedničko djelovanje drugih osoba (A.V. i K.D.I.) koje su, primjenom odredbe članka 5. stavka 2. točka 4. ZPDD-a, zajednički djelovale u odnosu na protuprijedlog odluke o izboru članova Nadzornog odbora (na skupštini Ciljnog društva održanoj 17. listopada 2009.).

Neovisno o proteku vremena i promjenama u Ciljnom društvu koje su nesporne, u određenom razdoblju nadzora, dogodile su se u ovom postupku utvrđene radnje u kojima su sudjelovale stranke ovoga postupka, uključujući i Marijana Ruždjaka, a za koje radnje je, u ovom postupku, utvrđeno da imaju obilježja zajedničkog djelovanja. Pri donošenju odluke u ovoj pravnoj stvari uzete su u obzir upravo promijenjene okolnosti (između ostalog i one na koje upućuje Marijan Ruždjak) te je stoga odlučeno kao u izreci ovog rješenja.

Nastavno na navod Marijana Ruždjaka da su Anto i Ivan Perković, zajedno s punomoćima, na datum stupanja na snagu ZPDD-a 1. studenog 2007., držali preko 25% dionica s pravom glasa pa je stoga obveza objavljivanja ponude za preuzimanje za njih nastala u slučaju daljnjeg stjecanja te da se punomoći mogu pribrojiti samo Anti Perkoviću, a ne i drugima i da je Anto Perković s punomoćima sam stekao uvjete za podnošenje zahtjeva za odobrenje objavljivanja ponude za preuzimanje već je objašnjeno u obrazloženju ovoga rješenja.

Vezano za navod Marijana Ruždjaka da su osobe koje su Anti Perkoviću dale punomoć za glasovanje s njihovim dionicama izuzete od toga da je Hanfa utvrđivala njihovo zajedničko djelovanje i da bi Marijan Ruždjak bio izuzet od zajedničkog djelovanja da je Anti Perkoviću dao punomoć da glasuje s dionicama koje su u njegovom vlasništvu, napominjemo da se u pogledu pribrajanja glasova iz dionica koje su Anti Perkoviću povjerene primjenjuje članak 8. točka 5. ZPDD-a. Članovi Udruge koji su dali punomoći Anti Perkoviću ne mogu se smatrati osobama koje s istim djeluju zajednički jer, kao što je utvrđeno u postupku nadzora, nisu pravo glasa ostvarivali samostalno nego su svoje dionice povjerili Anti Perkoviću koji je pravo glasa ostvarivao samostalno, po vlastitoj ocjeni, bez posebnih uputa dioničara/članova Udruge.

Međutim, da se u odnosu na dioničare koji su temeljem punomoći povjerili svoje dionice Anti Perkoviću utvrdilo da djeluju zajednički s istim u smislu odredbe članka 5. ZPDD-a, te bi osobe bile navedene kao osobe u zajedničkom djelovanju. Tako je kao osoba koja djeluje zajednički s Antom Perkovićem naveden njegov sin Ivan Perković koji je također dao punomoć svojem ocu za glasovanje na skupštinama Ciljnog društva, ali koji s istim djeluje zajednički temeljem članka 5. stavka 6. ZPDD-a. Prema tome, netočan je navod Marijana Ruždjaka, da bi bio izuzet od zajedničkog djelovanja da je Anti Perkoviću dao punomoć da glasuje s dionicama koje su u njegovom vlasništvu. Dakle, glasovi iz dionica koje su Anti Perkoviću povjerene u skladu s naprijed navedenom odredbom pribrajaju se istome. U skladu s člankom 6. stavkom 2. ZPDD-a svim dionicama koje drži Ante Perković pribrajaju se dionice koje drže osobe koje s njim djeluju zajednički (Ivan Perković i Marijan Ruždjak).

Marijan Ruždjak navodi da sporazum o zajedničkom djelovanju ne proizlazi niti iz bilo kojeg ugovora koji je potpisan, niti se iz okolnosti može navedeno zaključiti te da pri tome nije uopće utvrđivana volja stranaka da sklope bilo kakav sporazum, a pogotovo sporazum o zajedničkom djelovanju. Naime, sporazum o zajedničkom djelovanju kao i svaki konsenzualni ugovor, kako navodi Marijan Ruždjak, je sklopljen kad su se stranke suglasile o bitnim sastojcima ugovora. U ovoj pravnoj stvari nije utvrđeno da su Marijan Ruždjak i Anto Perković sklopili pisani sporazum o zajedničkom djelovanju, međutim navedeno nije niti nužno jer sporazum može biti sklopljen i prešutno odnosno usmeno, a kako je propisano člankom 5. stavkom 1. ZPDD-a.

Volja i namjera Ante Perkovića i Marijana Ruždjaka utvrđena je iz samog postupanja navedenih osoba. Upravo iz radnji i postupanja navedenih osoba, vidljiva je volja stranaka i zajednički cilj koji se želio postići – stjecanje dionica Ciljnog društva s pravom glasa, povećanje udjela u dionicama Ciljnog društva s pravom glasa i ostvarivanje prava glasa iz stečenih dionica. Zajednički cilj, kako je utvrđeno u postupku nadzora, je i ostvaren

Marijan Ruždjak navodi kako se zajedničko djelovanje drugih osoba na Glavnoj skupštini Ciljnog društva od 17. listopada 2009. očitovalo pri glasovanju na protuprijedlog odluke o izboru članova Nadzornog odbora kojeg je iznijela predstavnica Hrvatskoga fonda za privatizaciju (dioničara Ciljnog društva), za koji je glasalo 40% glasova i za njega su glasovali dioničar A.V., zajedno sa punomoćima, te dioničari K.D.I. na što se treba primijeniti odredba članka 5. stavak 2. točka 4. ZPDD-a. Osim toga, smatra da Hanfa nije u dovoljnoj mjeri cijnila okolnost da su pojedini dioničari održavali zajedničke sastanke na kojima se raspravljalo o stanju u Ciljnom društvu i potrebnim promjenama.

Nastavno na navedeno, Upravni sud je u Rješenju od 27. svibnja 2019. dao uputu da Hanfa treba s više pažnje analizirati odnos A. V. i drugih dioničara, koji se navode, te nakon pažljive analize odgovoriti imaju li njihove radnje obilježja osoba u zajedničkom djelovanju.

U ovom postupku izvršen je uvid u podatke o stjecanjima i otpuštanjima dionica Ciljnog društva u depozitoriju SKDD-a od strane osoba na koje upućuje Marijan Ruždjak te nisu utvrđene okolnosti koji bi ukazivale na usklađenost u stjecanju dionica Ciljnog društva s pravom glasa jer navedene osobe nisu stjecale dionice u istom razdoblju, na isti način (uređeno tržište/izvan uređenog tržišta) i po istoj cijeni (tržišna cijena/cijena po kojoj su stečene vlastite dionice). Također, u odnosu na navedene osobe, nisu utvrđene radnje koje bi ukazivale na postojanje zajedničke namjere za stjecanjem dionica Ciljnog društva odnosno za preuzimanje Ciljnog društva ili sprječavanje preuzimanja Ciljnog društva, kako je propisano člankom 5. ZPDD-a.

U konkretnom slučaju, uvidom u iskaz A. V. dan na Zapisnik od 15. travnja 2015. utvrđeno je da je isti potvrdio da je sa dioničarem Ciljnog društva K.D.I. održavao sastanke koji su bili usmjereni na to kako popraviti stanje u Ciljnom društvu te da ta suradnja nije uključivala dogovor o glasovanju na skupštinama Ciljnoga društva. Napominje se da suradnja dioničara nije neuobičajena i sama za sebe nije potvrda postojanja odnosa zajedničkog djelovanja. Štoviše, postoje radnje koje dioničari mogu poduzimati u okviru međusobne suradnje, a koje se same po sebi ne smatraju radnjama s obilježjima zajedničkog djelovanja odnosno radnjama koje imaju za cilj stjecanje dionica Ciljnog društva. Isto

tako, zajedničko djelovanje nije zabranjeno. Međutim, ako je zajedničkim djelovanjem osoba prijeđen kontrolni prag takvo djelovanje imat će za posljedicu nastanak obveze objavljivanja ponude za preuzimanje.

Dodatno, napominje se da čak i da je za osobe na koje upućuje Marijan Ruždjak i Anto Perković utvrđen nastanak obveze objavljivanja ponude za preuzimanje isto je irelevantno za ovaj postupak i obvezu koja je za Antu Perkovića, Ivana Perkovića i Marijana Ruždjaka utvrđena u ovom postupku.

Prema podacima iz *Izvešća o nazočnom temeljnom kapitalu na glavnoj skupštini Badel 1862 d.d. 17.10.2009.* o broju dionica koje su držali i kojem su im povjerene utvrđeno je da su A.V. i K.D.I. ostvarivali pravo glasa iz dionica Ciljnog društva s pravom glasa kojima se ne prelazi kontrolni prag od 25% dionica Ciljnog društva s pravom glasa.

Uvidom u Zapisnik s glavne skupštine Ciljnog društva od 17. listopada 2009. o načinu glasovanja utvrđeno je da su navedeni dioničari (A.V. i K.D.I.) i drugi dioničari Ciljnog društva glasovali za protuprijedlog odluke o izboru članova Nadzornog odbora kojeg je podnijela predstavница dioničara Hrvatskog fonda za privatizaciju, odnosno da su dioničari koji drže dionice koje predstavljaju 40% dionica Ciljnog društva s pravom glasa glasovali za navedeni protuprijedlog. Ako bi glasovanje na jednak način na jednoj skupštini bio jedini kriterij postojanja zajedničkog djelovanja, kako tvrdi Marijan Ruždjak, za sve dioničare koji su glasovali za navedeni protuprijedlog bi se smatralo da djeluju zajednički i za iste bi nastala obveza objavljivanja ponude za preuzimanje.

Okolnost da bi dioničari na glavnoj skupštini glasovali za određenu odluku na jednak način ne predstavlja samo za sebe potvrdu postojanja zajedničkog djelovanja. Po takvom tumačenju, *argumentum a contrario* za sve osobe koje su glasovale protiv navedenog protuprijedloga zaključilo bi se da automatski djeluju zajednički. Uvidom u Zapisnik s glavne skupštine Ciljnog društva od 17. listopada 2009. o načinu glasovanja utvrđeno je da su dioničari koji su glasovali protiv protuprijedloga odluke o izboru članova Nadzornog odbora kojeg je podnijela predstavница dioničara Hrvatskog fonda za privatizaciju, držali dionice koje predstavljaju 59% dionica Ciljnog društva s pravom glasa glasovali i među njima su Ante Perković, Ivan Perković i Marijan Ruždjak koji su na navedenoj skupštini jednako glasovali s 309.751 dionica Ciljnog društva s pravom glasa što je predstavljalo 41,18 % dionica Ciljnog društva s pravom glasa odnosno 57,32 % nazočnih dionica s pravom glasa na navedenoj glavnoj skupštini.

Iako su Anto Perković, Ivan Perković i Marijan Ruždjak, kako je nesporno utvrđeno, jednako glasovali protiv navedenog protuprijedloga (kako bi osigurali ostanak Ante Perkovića na poziciji predsjednika Uprave) i u tome i uspjeli, navedena okolnost (kako je već navedeno) nije bila odlučna niti jedina okolnost za utvrđenje odnosa zajedničkoga djelovanja naprijed navedenih osoba. Kako je utvrđeno u postupku nadzora, upravo radnje koje su navedene osobe poduzimale kako bi stekle dionice Ciljnog društva što je bio njihov zajednički cilj, potvrda su postojanja zajedničkog djelovanja u smislu 5. stavka 1. i stavka 2. točke 1. alineje 6. ZPDD-a. Usklađeno ostvarivanje prava glasa koje je uslijedilo nakon stjecanja dionica Ciljnog društva s pravo glasa samo je dodatna okolnost koja potvrđuje zajedničke namjere osoba koje djeluju zajednički, ali nikako nije jedina niti odlučna okolnost.

Marijan Ruždjak i Ante Perković tijekom postupka opetovano ističu da je za druge dioničare nastala obveza objavljivanja ponude za preuzimanje, koji stav upućuje na zaključak da su isti (smatrajući drugu skupinu onu koja namjerava preuzeti Ciljno društvo) poduzimali radnje kako bi spriječili te „druge dioničare“ u poduzimanju radnji koje bi dovele do promjena postojećeg stanja odnosno kako bi zadržali postojeće stanje.

U navedenom je podnesku Marijan Ruždjak naveo kako su se neke punomoći (Ante Perkoviću) davale i otkazivale i to nakon vremena koje je određeno za krajnji rok davanja punomoći, kao i činjenicu da su neke punomoći nevaljane o čemu isti, kako navodi, nije imao, niti je mogao imati bilo kakvog saznanja.

Nesporno je da se broj punomoći mijenjao i upravo zato su kao relevantni podaci o broju punomoći i posebno broju glasova koji su se ostvarivali iz dionica povjerenih na temelju punomoći uzeti podaci iz izvještaja o nazočnom temeljnom kapitalu na glavnim skupštinama (koje su stranke dostavile u spis), u koje podatke je kao dioničar imao uvid i Marijan Ruždjak pa se njegov naprijed naveden navod ukazuje neistinitim. Međutim, uzimajući u obzir broj punomoći koje su dane Anti Perkoviću, čak i da su određene punomoći bile otkazane i/ili nevaljane, navedeno nije moglo imati za posljedicu pad ispod 25% udjela u dionica Ciljnog društva s pravom glasa, jer je imenovani s dionicama koje su mu povjerene značajno prelazio kontrolni prag, a kako je nesporno utvrđeno u postupku nadzora.

Ciljno društvo je u podnesku od 28. veljače 2022. u bitnome navelo promjene koje su se dogodile u Ciljnom društvu nakon Rješenja iz 2016. godine, a koje su: donošenje *Odluke o pojednostavljenom smanjenju temeljnog kapitala Ciljnog društva smanjenjem nominalnog iznosa dionica radi pokrića dijela gubitaka* i *Odluka o povećanju temeljnog kapitala izdavanjem redovnih dionica ulozima u pravima i uplatom u novcu na* Izvanrednoj Glavnoj skupštini Ciljnog društva održanoj 27. srpnja 2017., sklapanje predstečajne nagodbe, odabir i ulazak strateškog investitora METEOR d.o.o. Đakovo u dioničarsku strukturu Ciljnog društva, prijenos dionica manjinskih dioničara na navedenog dioničara, povlačenje dionica Ciljnog društva s uređenog tržišta.

Boženko Lozo je tijekom postupka u bitnome naveo da prema Ugovoru o nalogu i povjerenju nije mogao odluke glede 52.700 dionica donositi samostalno po vlastitoj ocijeni, bez posebnih uputa stvarnog vlasnika Ante Perkovića, te ga o poduzetim radnjama blagovremeno izvijestiti, da u spisu postoje pisane upute o tome što treba napraviti kao onaj tko skrbi o navedenim dionicama kao i upute o načinu glasovanja na skupštini iz čega je vidljivo da je isti postupao po pisanim nalogima Perkovića. Vezano uz stjecanje dionica od strane Marijana Ruždjaka, Boženko Lozo navodi da je u svojstvu opunomoćenika i skrbnika nad dionicama, a po nalogu Ante Perkovića dopustio zalaganje 52.700 dionica Ante Perkovića te da se u spisu nalaze pisani dokazi iz kojih proizlazi da je za sklapanje spornih ugovora o kreditu imao pisanu uputu nalogodavca pa se te radnje odvjetnika ne mogu smatrati njegovim radnjama već radnjama nalogodavca. Pritom, ističe da nije založio dionice Ciljnog društva koje su bile ubilježene na njegovom računu u depozitoriju SKDD-a (1.800 dionica Ciljnog društva s pravom glasa). Pregledom cjelokupne dokumentacije, prihvaćeni su navodi Boženka Loze odnosno utvrđeno je da u odnosu na njega ne postoje okolnosti koje upućuju na postojanje zajedničkog djelovanja s Antom Perkovićem, Ivanom Perkovićem i Marijanom Ruždjakom.

Zaključno

Odredbom članka 48. stavka 1. ZPDD-a propisano je da će kada utvrdi nepravilnosti i/ili nezakonitosti, Hanfa rješenjem naložiti poduzimanje radnji koje pridonose uspostavljanju zakonitosti. U stavku 3. točki 1. istoga članka propisano je da kada utvrdi postojanje nepravilnosti i/ili nezakonitosti Hanfa će utvrditi postojanje obveze objavljivanja ponude za preuzimanje **te** naložiti poduzimanje radnji radi objavljivanja ponude za preuzimanje.

U ovoj pravnoj stvari, utvrđeno je da je za Antu Perkovića, Ivana Perkovića i Marijana Ruždjaka dana 7. listopada 2009., nastala obveza objavljivanja ponude za preuzimanje Ciljnog društva.

Od dana za koji je utvrđen nastanak obveze objavljivanja ponude za preuzimanje Ciljnog društva (7. listopad 2009.) do dana donošenja ovoga rješenja Hanfe u bitnome su izmijenjene okolnosti u vezi Ciljnog društva na način da je značajno izmijenjena dioničarska struktura istog i da je 8. travnja 2021. proveden prijenos dionica manjinskih dioničara na jednog dioničara društvo Meteor Grupa - Labud d.o.o.. Stoga izricanje naloga objavljivanja ponude za preuzimanje nije provedivo jer dioničari koji su to bili u vrijeme nastanka obveze objavljivanja ponude za preuzimanje, zbog promijenjene dioničarske strukture, to više nisu.

U skladu sa člankom 128. stavkom 1. točkom 3. ZUP-a ako rješenje nije moguće stvarno ili pravno izvršiti (što bi bio slučaj u ovoj pravnoj stvari da je naloženo poduzimanje radnji radi objavljivanja ponude za preuzimanje), isto je ništavo.

Slijedom navedenog u ovoj pravnoj stvari polazeći od okolnosti konkretnog slučaja (bitno promijenjenih od trenutka kada je nastala obveza objavljivanja ponude za preuzimanje) i svrhe odredbi ZPDD-a, temeljem ovlaštenja iz odredbe članka 48. stavka 1. ZPDD-a valjalo je odlučiti kao u izreci ovoga rješenja odnosno utvrditi da je za Antu Perkovića, Ivana Perkovića i Marijana Ruždjaka nastala obveza objavljivanja ponude za preuzimanje Ciljnog društva.

Odredbom članka 48. stavak 4. ZPDD-a je propisano da će Hanfa sve poduzete mjere iz stavka 3. istoga članka, dostaviti ciljnom društvu, dioničarima putem ciljnog društva, odnosno, depozitaru te uređenom tržištu na kojem je odobreno trgovanje dionicama ciljnog društva. Budući da ovim rješenjem samo utvrđen nastanak obveze bez nalaganja objavljivanja ponude za preuzimanje, da Ciljno društvo ima status stranke u ovom postupku, da Ciljno društvo ima samo jednog dioničara te da dionice Ciljnog društva u trenutku donošenja ovog rješenja nisu uvrštene na uređenom tržištu, ocijenjeno je da nije potrebno predmetno rješenje dostaviti naprijed navedenim osobama. Ovo posebno iz razloga što će se isto temeljem odredbe članka 8. stavka 3. Zakona o Hrvatskoj agenciji za nadzor financijskih usluga, objaviti na internetskoj stranici Hanfe.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ovoga rješenja žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor podnošenjem tužbe Upravnom sudu u Zagrebu u roku od 30 dana od dana primitka ovoga rješenja.

KLASA: UP/I 034-01/14-01/03
URBROJ: 326-01-60-62-23-246
U Zagrebu, 12. listopada 2023.

PREDSJEDNIK UPRAVNOG VIJEĆA
dr. sc. Ante Žigman